

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

อมรรัตน์ พันพยัคฆ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

พ.ศ. 2564

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

อมรรัตน์ พันพยัคฆ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

SPORTS TOURISM BEHAVIOR OF TOURISTS IN SPORTS CITY
CHON BURI PROVINCE

AMORNRAT PANPAYAK

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

THIS THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN SPORT AND RECREATION MANAMENT, FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY CHON BURI CAMPUS
2021

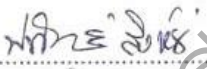
ALL RIGHTS RESERVED BY THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSIT

ชื่อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
ชื่อ สกฤตผู้วิจัย นางสาวอมรรัตน์ พันพัยค์
สาขาวิชา, คณะ การบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ, ศิลปศาสตร์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิยา สิงห์คราม)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

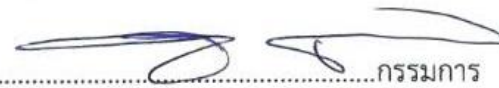
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิยา สิงห์คราม)
รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ยาวศิริ)

.....กรรมการ
(ดร.อัศวิน จันทรสระสม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิชฎี กุฎอินทร์)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
ชื่อ สกุลผู้วิจัย	นางสาวอมรรรัตน์ พันพโยคย์
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา, คณะ	การบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ, ศิลปศาสตร์
ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์	2564
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิญา สิงห์คราม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี 2) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ผู้วิจัยใช้สูตรของ Cochran ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน จึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้การสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และเป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็น การหาคุณภาพเครื่องมือโดยใช้ค่าดัชนีสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.94 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบ t-test และ F-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านความรู้สึkstต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เมืองกีฬา

ABSTRACT

Thesis name	Sports Tourism Behavior of Tourists in Sports City, Chon Buri Province
Researcher's name	Ms. Amornrat Panpayak
Degree	Master of Business Administration
Discipline, Faculty	Sports and Recreation Management, Faculty of Liberal Arts
Year	2021
Advisor Committee	Asst. Prof. Dr. Patantiya Singkhram

The purposes of this study were 1) to study body of knowledge about sports tourism behaviors of tourists in sports city, Chon Buri; 2) to study sports tourism behaviors of tourists in sports city, Chon Buri; and 3) to compare sports tourism behaviors of tourists in sports city, Chon Buri, classified by individual factors. The study was a mix of qualitative research and quantitative research.

A sample was selected from Thai tourists in sports city, Chon Buri, by using the infinite population sampling formula of W.G. Cochran. The calculated sample size from the formula was 384, so 400 samples were used by convenience sampling to avoid the error. The instrument was a questionnaire consisting of check list, rating scale, and open-ended question. The Index of Item-Objective Congruence (IOC) of the questionnaire was at 1.00 and the reliability of the questionnaire was at 0.94. Content analysis was used for the qualitative data. The quantitative data were analyzed by mean, standard deviation, percentage, t-test and F-test.

The findings revealed that 1) body of knowledge about sports tourism behaviors consisted of 7 aspects namely sports tourism target, readiness for sports tourism, selecting sports tourism activities, sports tourism needs, decision for sports tourism, sports tourism plan making, and feeling about the country situation in sports tourist attractions; 2) sports tourism behaviors of tourists in sports city, Chon Buri, were at a high level with an arithmetic average at 3.94 in an overview of all aspects; and 3) comparison of sports tourism behaviors of tourists in sports city, Chon Buri, classified by individual factors indicated that the statistically significant difference of sports tourism behaviors was found in different genders at 0.05 level.

Keywords: sports tourism behaviors, sports tourism, sports city

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง”พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี” สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิญา สิงห์คราม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ ให้แก่คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูทิวาทิตาคคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

อมรรัตน์ พันพยัคฆ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	14
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	23
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเมืองกีฬา.....	28
ข้อมูลเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรี.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
	สรุปผลการวิจัย.....	62
	อภิปรายผลการวิจัย.....	64
	ข้อเสนอแนะ.....	69
	บรรณานุกรม.....	71
	ภาคผนวก.....	76
	ภาคผนวก ก.....	77
	ภาคผนวก ข.....	85
	ภาคผนวก ค.....	88
	ประวัติผู้วิจัย.....	93

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	46
4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	47
4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	47
4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	48
4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย.....	48
4.6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยรวม	50
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	51
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	52
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	53
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	54
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	55
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	56
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น..... ของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	57
4.15 เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา..... จังหวัดชลบุรี ด้านเพศ โดยรวม	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านอายุ โดยรวม	58
4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ	58
4.18 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านอาชีพ โดยรวม	59
4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ	59
4.20 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านสถานภาพการสมรส โดยรวม	59
4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพการสมรส	60
4.22 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านรายได้ โดยรวม	60
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้	60
4.24 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านระดับการศึกษา โดยรวม	61
4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว..... ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	61

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 8

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลาย ความเครียด รวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้กฎ กติกา ซึ่งถูกกำหนดโดยความเห็นที่ตรงกัน การพัฒนาทักษะหลายสิ่งรวมกัน การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงควบคู่กับการแข่งขัน จำเป็นต้องประกอบด้วย องค์ความรู้ 7 ด้าน คือ 1) ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3) ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4) ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5) ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา 6) ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา 7) ด้านความรู้สึกรู้สีก่อนสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาจัดเป็น องค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่ง พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบครบวงจร สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แม้กระทั่งการเป็นเมืองกีฬาที่หลายจังหวัดต้องการ

จากความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หลากหลายและเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ขึ้น ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรม การท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการที่แตกต่าง กีฬาและนันทนาการก็กลายเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่มีเป้าหมายในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬา และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนอง ความต้องการในการท่องเที่ยว ได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ในการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ว่าจะเดินทาง ด้วยเหตุผลใดก็ตาม สิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างก็คาดหวังที่จะได้รับคือ การแข่งขัน ความสุข ความรู้ และ ประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ จากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จึงกลายเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน จาก นักท่องเที่ยว (ศุภณัฐ ชูศิลป์ทอง. 2557)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความสำคัญมากที่ผ่านมา มีการพัฒนามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การ ผสมผสานระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยวกลายเป็นทางเลือกที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ในผู้ที่ ขึ้นชอบกีฬา ได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาและสนุกสนานไปกับกิจกรรมท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่ นักท่องเที่ยวที่ขึ้นชอบกีฬาจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รัฐบาลและเมืองต่าง ๆ ยังได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการสร้างรายได้ นอกจากนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยว ชาวไทยแล้ว การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มอีกด้วย (กรรณิกา วรพันธุ์; และ จินณพัช ปทุมพร. 2558)

เมืองกีฬาจำเป็นต้องมีศักยภาพที่เหมาะสมในหลาย ๆ ด้าน อาทิ การส่งเสริมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว เมืองกีฬา คือ เป้าหมายที่ชัดเจนอย่างมากที่

จะพัฒนาการกีฬาให้ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว ที่เด่นชัดคือ มุ่งให้ความสำคัญกับกีฬา เพราะเล็งเห็น
 สิ่งที่จะพัฒนาเมือง เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
 2560)

การเป็นเมืองกีฬานั้นจะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนในจังหวัดนั้นหันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
 เป็นประจำ อีกทั้งพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
 และส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาในจังหวัดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ในการเก็บตัว
 ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาชาวต่างชาติ ที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น

จะเห็นว่าข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี จำนวนประชากรช่วงสามปีที่ผ่านมา
 เมื่อปี 2558 - 2560 สามารถบอกได้ว่าปี 2558 จำนวนประชากร 1,455,039 คน มีอัตราเพิ่มขึ้น
 จากปี 2557 เป็น 2.31% ปี 2559 จำนวนประชากร 1,483,049 คน มีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี 2558
 เป็น 1.89% และปี 2560 จำนวนประชากร 1,509,125 คน มีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี 2559 เป็น 1.73%
 จึงสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีเพิ่มขึ้นทุกปี และสร้างแหล่งจับจ่ายซื้อ
 สินค้าให้นักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ การเพิ่มมาตรการ
 อำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัย และป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว (สำนักงานสถิติ
 จังหวัดชลบุรี. 2562)

จากกระแสด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดชลบุรี จัดได้ว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีพัฒนา
 การท่องเที่ยว นอกเหนือจากการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยเล็งเห็นโอกาสคือต้องการ
 ให้จังหวัดชลบุรีเป็นเมืองกีฬาตามมาตรฐานโลก โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดชลบุรีให้เป็น
 เมืองท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดหนึ่งที่สำคัญของประเทศอย่างสูงสุดในอนาคต จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัด
 หนึ่งของภาคตะวันออก มีแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งชายทะเลที่สวยงาม และก้าวสู่ยุคเฟื่องฟูด้านการ
 ท่องเที่ยวและกีฬา เป็นสนามแข่งขันกีฬาหลากหลายประเภททั้งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ
 ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ การได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬาจากกระทรวงการท่องเที่ยว
 และกีฬา จึงเป็นการเปิดประตูบานใหญ่อย่างเป็นทางการให้กับจังหวัดชลบุรี นอกจากเป็นเมืองแห่ง
 การท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายให้เลือกสรรแล้ว ยังเป็นเมืองกีฬาที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะ
 กลุ่ม ที่สนใจด้านกีฬาเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัด
 ชลบุรี (เมืองพัทยา. 2561 : ออนไลน์) มีสนามกีฬาที่พร้อม โรงเรียนกีฬา และมหาวิทยาลัยการกีฬา
 แห่งชาติ ที่สามารถผลิตนักกีฬาได้ มีการแข่งขันกีฬาระดับโลก เช่น กีฬาทางน้ำ ปันจักรยาน วิ่ง
 กอล์ฟ และการแข่งขันรถยนต์ทางเรียบบางแสน (Street Circuit) เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น จะเห็นได้ถึงความสำคัญของการ
 ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยจึงได้เลือก สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากเป็น
 แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่สะท้อนถึงเมืองกีฬา สนามกีฬา การแข่งขันกีฬา การออกกำลังกาย การพัฒนา
 ศูนย์กีฬา สามารถสะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบรักสุขภาพ แต่เนื่องจาก เมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายของนักท่องเที่ยวทั่วไป ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญเพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

คำถามการวิจัย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยอะไรบ้าง และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จึงได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในงานแข่งขันกีฬาหรือมหกรรมกีฬานักท่องเที่ยวที่มาเพื่อเล่นกีฬาและนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มาจากความทรงจำมายังสถานที่ต่าง ๆ ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ผู้วิจัยใช้สูตรของ Cochran (W.G. Cochran) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 48) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จึงสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามเงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 คน และใช้วิธีสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling)

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกพื้นที่ในการศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง สถานที่จัดแข่งขันมหกรรมกีฬากิจกรรมกีฬา ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ซึ่งกำหนดได้ดังนี้ คือ วิ่งมินิมาราธอน กีฬากอล์ฟ แข่งรถ และกีฬาทางน้ำ เป็นต้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ในงานวิจัยนี้ คือ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล ตั้งแต่ เมษายน 2562 ถึง พฤศจิกายน 2562

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 ระหว่าง 20-29 ปี

1.2.2 ระหว่าง 30-39 ปี

1.2.3 ระหว่าง 40-49 ปี

1.2.4 ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

1.3 อาชีพ

1.3.1 ข้าราชการ

1.3.2 พนักงานบริษัท

1.3.3 ธุรกิจส่วนตัว

1.3.4 อื่น ๆ (ระบุ).....

1.4 สถานภาพการสมรส

1.4.1 โสด

1.4.2 สมรส

1.4.3 หม้าย/หย่าร้าง

1.5 รายได้เฉลี่ย

1.5.1 10,000-15,000 บาท

1.5.2 15,001-20,000 บาท

1.5.3 20,001-25,000 บาท

1.5.4 มากกว่า 25,001 บาท

1.6 ระดับการศึกษา

1.6.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.6.2 ปริญญาตรี

1.6.3 สูงกว่าปริญญาตรี

2. **ตัวแปรตาม** ได้แก่ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย

- 2.1 ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.2 ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.3 ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.4 ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.5 ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.6 ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.7 ด้านความรู้สึกรักต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เมืองกีฬา หมายถึง การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของชาติและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เมืองกีฬาจึงเป็นเมืองที่เพียบพร้อมของสนามกีฬา สิ่งก่อสร้าง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักกีฬาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬา มีการจัดกิจกรรม และการสร้างบรรยากาศในการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการอื่น ๆ ให้แก่นักกีฬานักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางไปร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศอย่างมาก การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา หมายถึง นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าร่วมเล่นกีฬาโดยตรง สามารถแบ่งนักท่องเที่ยวนี้ออกได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ นักท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาเป็นงานอดิเรก และนักท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในการแข่งขัน
2. การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สามารถแบ่งผู้เข้าร่วมได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ชม และนักกีฬา ถ้ามีนักกีฬาเป็นจำนวนมากจะเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวงานหรือมหกรรมกีฬาทั่วไป เช่น มหกรรมกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น
3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ หมายถึง การเดินทางไปเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้านกีฬา เช่น การเยี่ยมชมสนามฟุตบอลในขณะที่ไม่ได้มีการแข่งขัน การเข้าค่ายฝึกกีฬา หรือการเข้าชมพิพิธภัณฑ์กีฬา เป็นต้น

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการตัดสินใจก่อน และหลังการเดินทางท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านการกำหนดเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว และด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคตในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬา สุขภาพร่างกาย การพักผ่อน สร้างกิจกรรมให้กับครอบครัว การเจรจาธุรกิจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสังคมและเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งการได้เปลี่ยนบรรยากาศจากการท่องเที่ยว

2. ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง บรรลุจุดหมาย มีความสามารถในการทำกิจกรรมทางการกีฬา เช่น การหาข้อมูลการท่องเที่ยวและกีฬา แผนที่ในการเดินทางท่องเที่ยว ทราบสภาพดิน ฟ้า อากาศ มีความสดชื่น สบายใจ มีความสุขกับการเดินทางท่องเที่ยว และมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

3. ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง โอกาสต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเลือกทำกิจกรรม เช่น วิ่ง แข่งรถ กอล์ฟ ฟุตบอล และกีฬาทางน้ำ เพื่อตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงที่พักที่ครบวงจร อาหาร เครื่องดื่ม นวดสปา สถานบันเทิง ของที่ระลึก และการให้บริการ ได้ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีสุขภาพที่ดี และได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่

4. ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง สิ่งที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่างก็คาดหวังที่จะได้รับตามความต้องการคือ การเข้าถึงสถานที่ ที่พักราคาถูก ความสวยงาม ความเหมาะสม ความสะดวกสบาย อุปกรณ์กีฬา ความพร้อมในการให้บริการทางการกีฬา พื้นที่ กิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงความปลอดภัยหน่วยรักษาพยาบาล เป็นต้น

5. ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทางล่วงหน้า ในการทำกิจกรรม ตั้งแต่การกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง การจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6. ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การวางแผนกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน บอกเวลา สถานที่ ตามความเหมาะสม เช่น นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวที่พัทยาถึงเวลา 08.45 น. ให้เวลาเล่นน้ำ ทานอาหารกลางวันถึง 13.00 น. เวลา จากนั้น 13.05 น. ต้องออกจากชายหาดไปตลาด 4 ภาค เพื่อช้อปปิ้งแล้วกลับที่พักในเวลาที่กำหนดให้

7. ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ผลจากการกระทำอาจส่งผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวัง เช่น นักท่องเที่ยวได้มี

กำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่ท่าเรือและทำให้ท่าเรือต้องปิดทำการ ท่าเรือไม่สามารถออกจากท่าได้ มีผลกระทบทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวเสียความรู้สึก

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยของตนไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ เช่น การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และความบันเทิง

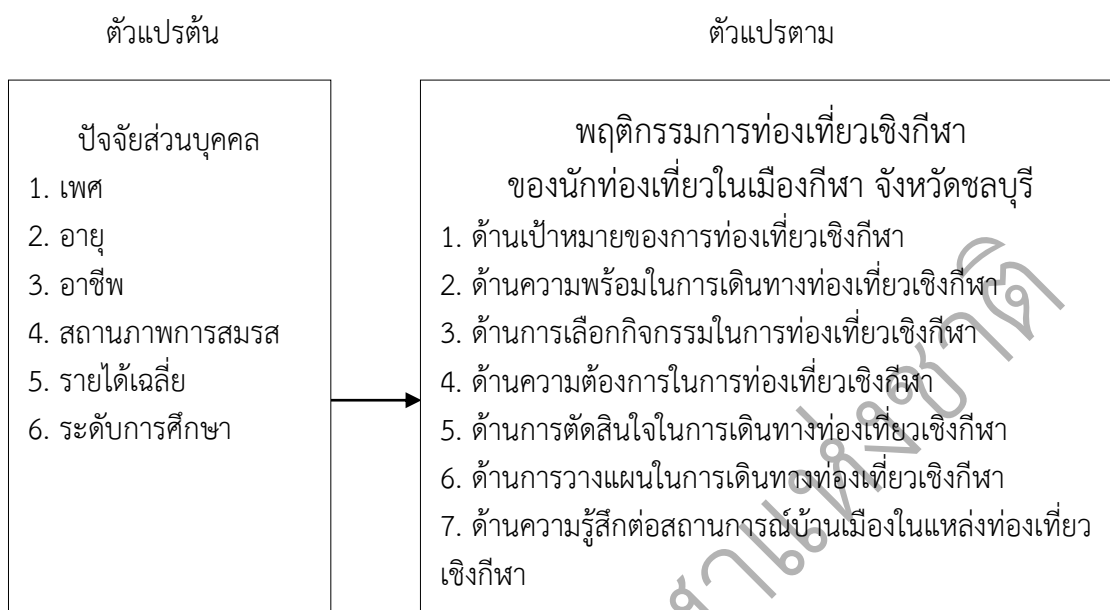
สมมติฐานของการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
2. ได้ทราบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
3. ได้ทราบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
4. เป็นฐานข้อมูลในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ตรงกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเมืองกีฬา
5. ข้อมูลเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ในการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความหมายและแนวคิดต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดความหมายของ การท่องเที่ยว ไว้ในปี พ.ศ. 2506 ว่าเป็นการเดินทางที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้ คือการเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ การท่องเที่ยวมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1.1 การเคลื่อนที่ที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของมนุษย์สู่ที่หมายต่าง ๆ รวมทั้งการหยุดพัก ณ ที่เหล่านั้น

1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมี 2 ส่วนคือ การเดินทางสู่จุดหมาย และการหยุดพักประกอบกิจกรรม ณ จุดหมายนั้น

1.3 การเดินทางและการหยุดพักเกิดขึ้นนอกภูมิลำเนาและที่ทำงาน ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยให้เกิดกิจกรรม ซึ่งแตกต่างจากกิจวัตรของถิ่นที่นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านและแวะพัก

1.4 การเดินทางสู่จุดหมายนั้น เป็นการเดินทางชั่วคราว ซึ่งระยะสั้นๆ โดยมีความตั้งใจว่าจะกลับ ภายใน 2-3 วัน 2-3 สัปดาห์ หรือ 2-3 เดือน ความตั้งใจในการเยือนจุดหมายปลายทางมิได้เป็นไป เพื่อหลักแหล่ง หรือประกอบอาชีพ การท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการคือ

- 1.4.1 เป็นการเดินทางชั่วคราว
- 1.4.2 เป็นการเดินทางโดยสมัครใจ
- 1.4.3 ไม่เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ

นิศา ชัชกุล (2550) กล่าวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นกิจกรรมการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทางจะต้องประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ การเดินทาง การค้างแรม และการกินอาหารนอกบ้าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากอีกแห่งไปยังอีกแห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน ในลักษณะวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ต้องการ เป็นการท่องเที่ยวชั่วคราวไม่อาศัยอยู่อย่างถาวรและไม่ใช้การเดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพ

2 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นความต้องการอย่างหนึ่ง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันดังนี้

2.1 ความอยากรู้อยากเห็นในด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อได้การพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลาย

2.2 การพักผ่อนหย่อนใจเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจประจำวัน เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาไปยังสถานที่ต่าง ๆ

2.3 ความสนใจทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ การวิ่งมาราธอน การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทางด้านกีฬา

2.4 อาชีพและธุรกิจ ได้แก่ การเดินทางเพื่อสำรวจ ค้นคว้า การประชุมการสัมมนา การศึกษา เปรียบเสมือนการทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

2.5 อื่น ๆ ได้แก่ การเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ซึ่งการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์นี้มักจะเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด เทศกาลต่าง ๆ

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ ความต้องการที่แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางเพื่อพักผ่อน ท่องเที่ยว พบสิ่งแปลกใหม่ ศึกษาหาความรู้ และเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง

3. รูปแบบการท่องเที่ยว

ปาริฉัตร อึ้งจะนิล (2554 อ้างอิงจาก องค์การท่องเที่ยวโลก) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

3.1 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

3.1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

3.1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

3.1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็น หินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของ

ภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษารวมชาติของหิน ดิน แร่ต่าง ๆ และ ฟอสซิล ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3.1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

3.1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจันทรคติที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

3.2 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

3.2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว ได้ความรู้ มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า ของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3.2.2 การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรีย์ศิลปะ เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

3.2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism/Village Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ มีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3.3 รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ประกอบด้วย

3.3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรม เพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความ

เพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health Beauty and Spa)

3.3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-meditation Tourism)

หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาคำความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิต มีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3.3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นมีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น วิ่งมาราธอน กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโตคลื่น สกีนํ้า เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (Home Stay & Farm Stay) หมายถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัว ในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) หมายถึงกลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบั้นปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือการท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3-4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

3.3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Travel) หมายถึงการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้น ๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ผู้แทนบริษัทจำหน่าย

เครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจัดนำเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักรวมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจัตรายการพักรวมตั้งแต่ 2-7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3.3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M=Meeting/I= Incentive/ C=Conference / E=Exhibition) เป็นการจัตนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของผู้ที่จัดประชุม มีรายการจัตนำเที่ยวก่อนการประชุม (Pre-tour) และการจัตรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (Post-tour) โดยการจัตรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุม โดยตรง หรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักรวม 2-4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

3.3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัตรายการนำเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2-7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (eco-agro tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro-historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco-adventure Travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (Geo-historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (Agro-cultural Tourism) เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย มีหลากหลายประเภทเนื่องด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของประเทศมีจำนวนมาก เช่น 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรณีวิทยา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล การท่องเที่ยวแบบประชุม และการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน

4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

ปารีฉัตร อึ้งจะนิล (2554) กล่าวว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเดินทางและกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายเป็นการนำทรัพยากรด้านต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของมวลมนุษย์ซึ่งส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศ การท่องเที่ยวประกอบด้วยปัจจัย ดังต่อไปนี้

4.1 นักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว เพราะเป็นผู้ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวทั้งระดับประเทศและระดับโลก จะทำการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

4.2 การเดินทางท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ตามที่นักท่องเที่ยวตั้งใจไว้ โดยวิธีใดวิธีหนึ่งคือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การเดินทางท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพโดยวิธีใดนั้น ๆ จะต้องสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางทั้งสภาพยานพาหนะที่ใช้เดินทาง และระบบเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัยไปถึงจุดหมายปลายทางด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งการประหยัดซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเดินทางเพิ่มขึ้น

4.3 แรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึงสิ่งที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการของตนเอง การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้นั้น นักท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งบันดาลใจ เช่น การไปชมการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศ และก็จะพิจารณาการท่องเที่ยวอย่างอื่นประกอบด้วย เช่น การชมโบราณสถานโบราณวัตถุ ศึกษาชีวิตความเป็นอยู่และภาษาของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

4.4 ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทรัพยากรที่มีลักษณะแตกต่างกับสภาพแวดล้อมในถิ่นที่อยู่ของตนเองจะเป็นแรงดึงดูดใจอันสำคัญที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวคือ การเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่ เพื่อการพักผ่อน ไม่ใช้การเดินทางไปประกอบธุรกิจ โดยมีรูปแบบของการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล และอื่น ๆ โดยต้องมีการท่องเที่ยว การเดินทาง และแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ผู้ศึกษาได้นำแนวทางด้านการท่องเที่ยวมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เกิดจากการรวมคำ 2 คำเข้าด้วยกันคือ คำว่า กีฬา (Sports) และการท่องเที่ยว (Tourism) โดยทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization หรือ UNWTO) ได้ให้คำนิยามแก่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ว่า การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่ หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพอยู่โดยปกติเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้จะใช้คำเรียกผู้ที่เข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourist)

McIntosh; & Goeldner (2002: 25-30) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามความถนัดความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น วิ่งมาราธอน กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโต้คลื่น และสกีน้ำ เป็นต้นเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นทำให้มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยที่ประชาชนในท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาหมายถึง การเดินทางไปร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศอย่างมาก การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นเป็นการบรรจบกันของกีฬากับการท่องเที่ยวที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้และแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา เป็นประเภทที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าร่วมเล่นกีฬาโดยตรง สามารถแบ่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ นักท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาเป็นงานอดิเรก และ นักท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในการแข่งขัน

2. การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สามารถแบ่งผู้เข้าร่วมได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ชม และนักกีฬา หากเป็นการแข่งขันที่มีผู้ชมจำนวนมาก และมีนักกีฬาเป็นจำนวนน้อยจะเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวงานหรือมหกรรมกีฬาระดับสูง ในทางตรงกันข้ามหากมีผู้เข้าชมจำนวนน้อย และมีนักกีฬาเป็นจำนวนมาก จะเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวงานหรือมหกรรมกีฬาทั่วไป ซึ่งการแข่งขันในรูปแบบนี้ เช่น มหกรรมกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และการแข่งขันฟุตบอลโลก จะเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศได้อย่างมหาศาล

3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ เป็นการเดินทางไปเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้านกีฬา เช่น การเยี่ยมชมสนามฟุตบอลในขณะที่ไม่ได้มีการแข่งขัน การเข้าค่ายฝึกหรือการเข้าชมพิธีธำมรงค์กีฬา เป็นต้น

2. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2.1 เป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคตในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬา เช่น นักท่องเที่ยวที่มาวิ่งมาราธอนริมหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ต้องการออกกำลังกาย ต้องการรางวัล โดยการแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความแข็งแรงทางด้านร่างกาย และสามารถคว้ารางวัล พร้อมทั้งวิ่งในสถานที่ที่ตัวเองเลือกไว้

2.2 ความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักกีฬาทางน้ำ ฟลายบอร์ด (Fltboard), ไคท์เซิร์ฟ (Kite Surf) ต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

2.3 การเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยว หมายถึง โอกาสต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเลือกทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

2.4 ความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ความแตกต่างที่บุคคลรับรู้ได้ระหว่างสภาพในอุดมคติและสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งมีอิทธิพลเพียงพที่จะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม ที่จะได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งไม่ว่าจะเดินทางด้วยเหตุผลใดก็ตาม สิ่งที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่างก็คาดหวังที่จะได้รับคือ การแข่งขัน ความสุข ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ความรู้ และประสบการณ์ใหม่ที่สนองตอบความต้องการส่วนบุคคลที่มีอยู่

2.5 การตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทางล่วงหน้า ในการทำกิจกรรม ตั้งแต่การกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง การจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

2.6 การกำหนดเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง การวางแผนกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน บอกเวลา สถานที่ ตามความเหมาะสม เช่น นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวที่พัทยาถึงเวลา 08.45 น. ให้เวลาเล่นน้ำ ทานอาหารกลางวันถึง 13.00 น. เวลา จากนั้น 13.05 น. ต้องออกจากชายหาดไปตลาด 4 ภาค เพื่อช้อปปิ้งแล้วกลับที่พักในเวลาที่กำหนดให้

2.7 ความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ผลจากการกระทำอาจส่งผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวัง เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่ท่าเรือและทำให้ท่าเรือต้องปิดทำการ ท่าเรือไม่สามารถออกจากท่าได้ มีผลกระทบทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวเสียความรู้สึก

3. ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นประกอบไปด้วย เวลาว่าง (Leisure) กีฬา และการท่องเที่ยวซึ่งอยู่บนแนวคิดที่มีความสัมพันธ์เวลาว่างนั้นเป็นความหมายกว้าง ๆ โดยถือเป็นส่วนของเวลาของแต่ละบุคคลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการทำงาน หรือความรับผิดชอบต่อการทำงาน รวมไปถึงภาระผูกพันอื่น ๆ ที่เป็นรูปแบบของการบำรุงรักษาหรือการดูแลตนเอง เวลาว่างนั้นหมายรวมถึงการมี เสรีภาพ และมีทางเลือกในหลาย ๆ วิธี แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-enrichment) ทำให้เกิดความผ่อนคลายหรือมีความสุข และต้องเป็นการเข้าร่วมหรือเลือกกิจกรรมโดยสมัครใจ (Kraus. 2001)

ในคำจำกัดความของกีฬานั้น สิ่งที่จะเรียกว่าเป็นกีฬาได้จะต้องมีโครงสร้าง (Structured) มีเป้าหมาย (Goal-oriented) มีการแข่งขัน (Competition) และเป็นกิจกรรมทางกาย (Physical Activity) และเป็นที่ชัดเจนว่ากีฬาถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการใช้เวลาว่าง (McPherson Curtis; & Loy. 1989) และจากคำจำกัดความของการท่องเที่ยวสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางของบุคคลออกจากถิ่นที่อยู่อาศัยของตนไปสู่พื้นที่ที่เป็นจุดหมายปลายทาง トラบไคที่การพักผ่อนของบุคคลเหล่านั้นจะไม่กลายเป็นถิ่นที่อยู่ถาวร เพื่อทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลาย และได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (Murphy. 1985)

4. ตลาดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาถูกมองว่าเป็นตลาดเฉพาะกลุ่มสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูด ขยายกลุ่มตลาดของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว แต่ในความเป็นจริงแล้วการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยตลาดเฉพาะที่แตกต่างกันในหลายระดับ การทำความเข้าใจกับตลาดของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญ สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Weed; & Bull. 1997)

Maier; & Weber (1993: 33-43) กล่าวถึง ตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามระดับของกิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1. กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top Performance Athletes) โดยนักท่องเที่ยวก่อนหน้านี้ คือ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขัน จึงมีความต้องการในการเข้าถึงสนามแข่งขันได้อย่างสะดวกต้องมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญ ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พัก และความต้องการในด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งการจัดเตรียมบริการทางการแพทย์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จำเป็นอันจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถและผลการแข่งขันของนักกีฬา

2. กลุ่มกีฬามวลชน (Mass Sport) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ มีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทาง สิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้คือ การเข้าถึงสถานที่พักผ่อนในวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

3. กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional Sports) สำหรับนักท่องเที่ยวก่อนหน้านี้ การชดเชยและชื่อเสียงเกียรติยศเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความมุ่งมั่นหรือความทะเยอทะยานทางด้านกีฬา เป็นการแสวงหากีฬาที่จะเกิดขึ้นในเฉพาะบางโอกาส นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องใช้ทักษะและเวลาในการฝึกซ้อมมากนัก เช่น วิ่ง โบว์ลิ่ง สก๊ และพายเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก ดังนั้นกิจกรรมกีฬาจึงมีได้มี ความสำคัญมากกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม

4. นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive Sport Tourists) นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ไม่ได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะตัวแต่อย่างใด แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าชมมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญ ตลอดจนสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาอันทรงคุณค่า รวมไปถึงนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและบุคคลสำคัญทางการกีฬา นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าชมมหกรรมกีฬาที่มีจำนวนมหาศาล

Robinson; & Gammon (2004: 221-224) กล่าวว่า กลุ่มของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นแบ่งได้เป็น 2 ตามวัตถุประสงค์ในการเดินทาง ได้แก่

1. กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการเล่นกีฬาเป็นหลัก (Sports Tourists)
2. กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเป็นหลัก (Tourism Sportists)

Weed; & Bull (1997) ได้นำเสนอประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาเดี่ยว (Single Sport) มหกรรมกีฬา (Multi-Sport) และการเข้าร่วม (Active Participation) ไว้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Tourism With Sports Content) เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโดยที่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีจุดประสงค์หลักเพื่อมาเล่นกีฬา เช่น การเข้าชมพิพิธภัณฑ์กีฬา การท่องเที่ยวไปยังสนามกีฬาต่าง ๆ หรือการปั่นเขาขณะไปเที่ยวชมอุทยานในระหว่างการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด

2. การท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมกับกีฬา (Sports Participation Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อไปเล่นกีฬาโดยอาจไปเล่นกีฬาด้วยตนเอง หรือไปยังสถานที่ที่มีการบริหาร

จัดการโดยผู้เชี่ยวชาญในกีฬานั้น ๆ เช่น การไปฝึกเล่นกระดานโต้คลื่นกับผู้เชี่ยวชาญที่ชายทะเล ในระหว่างการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด

3. การฝึกซ้อมกีฬา (Sports Training) เป็นการเดินทางไปพำนักเพื่อฝึกซ้อมกีฬา หรืออบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกับผู้ฝึกสอนหรือสถาบันกีฬาชั้นนำต่าง ๆ ซึ่งมักจะใช้ระยะเวลาานานกว่า การท่องเที่ยวในประเภทอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเป็นเลิศ เพื่อการอาชีพ จึงอาจดูเหมือนว่า การฝึกซ้อมกีฬาไม่จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่หากพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่าการฝึกซ้อมกีฬานั้นมีความสำคัญ และมีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในฐานะที่ช่วยผลิตนักกีฬาและบุคลากรเข้าสู่รายการกีฬาต่าง ๆ (Sports Events) เช่น ฟุตบอลอาชีพ บาสเกตบอลอาชีพ หรือแม้แต่กระทั่งการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

4. รายการกีฬาต่าง ๆ (Sports Events) เป็นการเดินทางไปยังสถานที่ที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการมีส่วนร่วมในรายการกีฬานั้น ๆ ทั้งกีฬาเดี่ยว (Single Sport) เช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก หรือมหกรรมกีฬา (Multi-Sport) เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้ชม ผู้เล่น หรือผู้ติดตาม

5. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบหรูหรา หรือพิเศษ (Luxury Sports Tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะที่ต้องการความหรูหรา สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเป็นพิเศษ โดยอาจจะเป็นการไปพักในโรงแรม หรือรีสอร์ทต่าง ๆ ที่มีราคาแพงพร้อมกับการฝึกกอล์ฟกับโปรกอล์ฟ ในช่วงวันหยุด การไปชมการแข่งขันกีฬาระดับโลกพร้อมกับเข้าพักในสถานที่ที่มีความพิเศษหรือมีความหรูหรา

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยนั้น สามารถแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ ในการเข้าร่วมได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. การท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬาที่ตนสนใจ ไม่ว่าจะ เป็นมหกรรมกีฬาระดับโลก บนนานาชาติ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลกที่จัดขึ้นตามประเทศต่าง ๆ ที่รับเป็นเจ้าภาพ รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาอาชีพ กีฬาสมัครเล่นต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล อเมริกันฟุตบอล มวย เทนนิส เป็นต้น ทำให้มี ผู้สนใจ เดินทางไปเพื่อชมการแข่งขัน การท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีผู้คนจำนวนมากหลั่งไหลมาจากทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีการย้ายสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาก็ยังคงมีผู้ชมติดตามไปชมอยู่เสมอ โดยจะเป็นการไปรวมตัวอยู่จุดเดียวกันและมีระยะเวลาที่ไม่นาน

2. การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวในประเภทนี้ สถานที่ที่จะไปต้องเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา การเดินป่าเพื่อยิงนกตกปลา การส่องสัตว์ เป็นต้น ยกตัวอย่างเช่น ในฤดูหนาวที่มีหิมะตกล้นนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปเล่นสกี เมืองที่มีทะเลสวยงามจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเล่นเรือใบ วายน้ำ เมืองที่มีภูเขาสูง จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปปีนเขา เป็นต้น ดังนั้น หากประเทศใดที่มีทัศนียภาพหรือภูมิประเทศ หลาก แบบ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬา ประเทศเหล่านั้นมักจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ในประเภทนี้มาก เพราะนักท่องเที่ยวจะพากันไปท่องเที่ยว และแวะเวียนตลอดทำให้สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (วรรณ วรชวีนิช. 2546) และ (สุชาติรัตน์ ปธานราษฎร์. 2549)

สรุปได้ว่า หากมีการนำกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวมาบูรณาการ เติมเต็มให้กัน และกันจะเป็นการเอื้อและส่งเสริมซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี การบูรณาการการท่องเที่ยวกับกีฬาสามารถทำได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่ 1 การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เสริมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน และผู้เกี่ยวข้อง อื่น ๆ ซึ่งต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้นหากสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้นโดยอาจจะจัดในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package Tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลา จังหวะ และกระตุ้นความสนใจให้เขามีกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีการฝึกซ้อมกีฬา หรือถ้าเป็นไปได้หากมีการวางแผนการจัดการที่ดีก็สามารถที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ ดังตัวอย่าง การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น ที่จะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา

ลักษณะที่ 2 การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม กรณีที่เป็นการบริหารจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไป ที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัตถุประสงค์อื่นไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว หากสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวในลักษณะเติมให้เต็ม เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การหัดให้เล่นกีฬา โดยมีผู้จัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์ สถานที่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือโค้ช คุณเล่นไว้ให้ก็น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการเติมให้เต็มสำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเสริมให้กับนักท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความสนใจ ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงตามวัตถุประสงค์

5. ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport Tourism in Peripheral Location) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมีอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็น ทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น วิ่ง ปีนเขา สกี ล่องแก่ง เรือใบ ดำน้ำและตกปลา เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองโดยปกติจะเป็นกีฬาที่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เป็นสำคัญ ดังนั้นจึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศมากกว่า ระยะห่างจากพื้นที่บริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รูปแบบของการเดินทาง และประสบการณ์ ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันจะเป็นแบบเปิด (Open) ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันกันในสนามกีฬา

ในส่วนของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขันนั้นทรัพยากรธรรมชาติถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นตัวกำหนดพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกิดขึ้น เช่น สกีรีสอร์ท ที่ตั้งขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพอากาศ สภาพหิมะ และต้องมีสถานที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเฉพาะเจาะจง มีแรงจูงใจจากกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยลักษณะเด่นของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและเมื่อใดก็ตามที่ทรัพยากรธรรมชาติเอื้ออำนวยประกอบกับการเข้าถึงตลาดที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน สถานที่แห่งนั้นก็จะมีรายได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นอกเมืองอาจกระตุ้นการลงทุนในด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดการพัฒนารายการกีฬาที่ท่องเที่ยว ส่วนการพัฒนาการประกอบการเชิงพาณิชย์ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเป็นแรงผลักดันสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมตัวอย่างของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่เปิดนอกเมืองที่โดดเด่นของโลก เช่น การแข่งขันจักรยานทางไกล Tour de France ของประเทศฝรั่งเศสที่จัดขึ้นเป็นประจำในทุกปี ในส่วนของประเทศไทยนั้นก็มีการจัดการแข่งขันกีฬาหลายรายการ เช่น การแข่งขันมินิมาราธอน บางแสน ชลบุรี ที่ถือเป็นรายการกีฬาประจำปีของชลบุรี หรือการแข่งขันไตรกีฬานานาชาติ ที่จังหวัดภูเก็ตที่จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูท่องเที่ยวของฝั่งทะเลอันดามัน

2. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ ณ สนามแข่งขัน (Sport Tourism in Central Location) การแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีประชากรค่อนข้างมาก และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่จะเข้าชมการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นคนในพื้นที่ และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ เช่น การแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า-เยือน กองเชียร์ของทีมฟุตบอลก็จะเดินทางไปเชียร์ที่สนามฟุตบอล ทั้งในนัดที่แข่งที่เมืองของตนเองรวมไปถึงนัดที่ต้องไปแข่งในต่างเมือง ทั้งนี้ผู้จัดการด้านการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่อาจจะหากลยุทธ์ที่จะกระตุ้นให้แฟนกีฬาที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เดินทางมาชม รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่เข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬา ที่จัดขึ้นในเมืองของตนเองให้มากขึ้น ตัวอย่างที่เด่นชัดในกรณีนี้ คือ การแข่งขันฟุตบอลโลกอาชีพในทวีปยุโรปที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ที่แต่ละเมืองจะมีทีมฟุตบอลของตนเอง และมีการจัดการแข่งขันเป็นประจำอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล

อีกรูปแบบหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬาในสนามแข่งขันที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย คือ การจัดการแข่งขันที่ทำให้กีฬาประเภทนั้น ๆ เดินทางไปยังสนามแข่งขันต่าง ๆ ทั่วโลกตามเมืองหรือประเทศที่มีผู้นิยมชมชอบกีฬาประเภทนั้น ๆ อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเมืองที่จัดจะต้องเป็นเมืองที่มีศักยภาพ มีความพร้อม และโดดเด่นหรือมีทัศนียภาพที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว การแข่งขันกีฬาในลักษณะนี้เป็นการทำตลาดในแบบ Periodic Marketing ที่รวมเอาวงจรของการเดินทางมาผนวกกับลำดับของสนามแข่งขันต่าง ๆ ที่จะจัดการแข่งขัน โดยมีการวางแผนและออกแบบเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงของผู้ชม ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันกอล์ฟ PGA Tour หรือเทนนิส ATP Tour เพื่อให้ได้ประโยชน์จากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศในแต่ละฤดูกาลของพื้นที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางการแข่งขัน นอกจากนี้การทำตลาดในแบบ Periodic Marketing มีความสำคัญ

ต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่สองประการ โดยประการแรก เป็นการเปลี่ยนผู้แข่งขันหรือนักกีฬา ให้เป็นผู้เดินทางเพื่อกีฬา (Sport Traveler) เนื่องจากวงจรของการแข่งขันเป็นการเคลื่อนย้ายสนาม โดยเปลี่ยนสถานที่จากประเทศหรือทวีปหนึ่งไปยังอีกประเทศ ประการที่สองเป็นการสร้างโอกาส สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกับการจัดการแข่งขันกีฬาที่เกิดขึ้นตามโปรแกรมการจัดการแข่งขันของชนิดกีฬานั้น ๆ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็มีลักษณะเช่นเดียวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ กล่าวคือนักท่องเที่ยวมักจะมีใจใส่กับการเชื่อมโยงศูนย์กลางต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น มีความสอดคล้องกับความต้องการ มีประสบการณ์แปลกใหม่ของนักท่องเที่ยว โดย Leiper (1990) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบการท่องเที่ยวในการสนับสนุนประสบการณ์ของผู้เยี่ยมเยือนว่า การพัฒนาสนามกีฬาในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว แสดงให้เห็นศักยภาพในการสนับสนุน ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับการจัดมหกรรมกีฬาในเชิงการท่องเที่ยว พลังที่ผสมผสานกันเป็นหนึ่งจะเกิดขึ้นในสถานที่ใดก็ตามที่สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านกีฬาได้รับการพัฒนาควบคู่ไปกับการสร้างพิพิธภัณฑ์ หอเกียรติยศ และสิ่งบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนการพัฒนากิจกรรมเสริมและการบริการนักท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม ที่พัก และศูนย์ให้บริการข้อมูล ถือเป็นภาระระดับพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการพัฒนาเหล่านี้ อาจจะเป็นการพัฒนาแบบถาวร หรือชั่วคราวก็ได้ และในการพัฒนาพื้นที่ชั่วคราวก็เป็นอีกกลยุทธ์หนึ่งที่จะส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่จัดขึ้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ในวงกว้างในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดกิจกรรมส่งเสริม และกิจกรรมชุมชนในเมืองที่เป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ

กิตติศักดิ์ ศรีวรพจน์; วรขมน วงศ์สามศร; และ หิรัญญา กลางนุรักษ์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของหาดแฉะ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ด้านเพศมีผลต่อความต้องการต่อการท่องเที่ยวเกาะสมุย ด้านสถานที่และทีมงานให้บริการโดยเทศหญิงให้ความสำคัญมากกว่าเพศชาย

6. ความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Standeven; & De Knop (1999: 170) กล่าวว่า การที่จะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน คือ

1. สถานที่ (Places) ต้องมีความดึงดูด มีชีวิตชีวาและมีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
2. กิจกรรม (Activities) มีกิจกรรมกีฬาที่ตีเยี่ยมหรือได้มาตรฐาน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยมีกิจกรรมที่หลากหลายให้เข้าร่วม และให้ได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างจากสถานที่อื่น ๆ กีฬาก็ถือเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นด้วยวัตถุประสงค์หลักหรือวัตถุประสงค์รองของการเดินทางก็ตาม

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยนั้น ได้สรุปถึงความสำคัญ และประโยชน์ของกีฬาที่มีต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวไว้ว่า กีฬาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้คนในสังคมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และสุขภาพจิตที่ดี ประกอบอาชีพและกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการผลิตและบริการทำให้ผลผลิตและรายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น และทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า โดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. การนำเงินตราเข้าประเทศ การเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ เช่น การที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ซึ่งมี ผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 69,305 คน ประมาณการรายได้จากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ก่อให้เกิด การหมุนเวียนของเงินที่ใช้จ่ายประมาณ 255,000,000 บาทต่อวัน จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายต่อเนื่องจากการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในระยะยาวต่อไป และยังส่งผลให้เกิดมีธุรกิจต่อเนื่องตามมา

2. การกระจายรายได้ และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬานอกจากการจัดในเมืองหลวงแล้ว ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในเมืองหลักหรือเมืองที่มีความพร้อมในภาคต่าง ๆ ของประเทศ จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่าง ๆ หรือการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ที่ประเทศไทย ได้มีการจัดการแข่งขันตามเมืองหลักที่มีศักยภาพในการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันกีฬาไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศเช่นนี้ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน และการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชน ในท้องถิ่นนั้น ๆ

3. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งจะต้องมีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มีการพัฒนาเครือข่ายในการคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ พัฒนาระบบโทรคมนาคมและการสื่อสาร ที่พัก สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น สาธารณูปโภคเหล่านี้เป็นสิ่งก่อสร้างถาวร เมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วจะกลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว และบางแห่งยังสามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปได้อีกด้วย

4. การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬานานาชาติ กีฬาสากล หรือกีฬาพื้นบ้าน วัตถุประสงค์หลักของเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันก็คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ ไปพร้อมกันด้วย

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องอาศัยลักษณะของสิ่งดึงดูดใจ ทางด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือทางวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะการจัดกิจกรรมกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้มาเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามปกติแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวได้อีกด้วย เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง ไม่ต้องเฝ้าดูเพียงอย่างเดียวเหมือนการท่องเที่ยวตามปกติและยังช่วยส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ดีอีกด้วย เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมกิจกรรมจะมีการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ตนได้รับให้กับนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการจัดกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีดังต่อไปนี้

1. ความหมายพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นกระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคลซึ่งมีเหตุผลสามารถอธิบายได้ รวมถึง การค้นหาข้อมูลและการประเมินข้อมูลในกระบวนการตัดสินใจ โดยมีการจำกัดข้อมูลที่รับรู้และเริ่มจากความคิดกว้าง ๆ แล้วค่อยจัดระเบียบความคิดให้แคบเข้ามา จากนั้นจะพิจารณาความชอบหรือไม่ชอบตัวเลือก นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (เลิศพร ภาระสกุล. 2559)

กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวเชื่อมระหว่างทางเลือกจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวกับความคาดหวังที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ และสร้างแรงจูงใจที่จะไปท่องเที่ยว (Moscardo et al, 1996) ซึ่งแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ความต้องการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อที่จะชดเชยเวลาที่สูญเสียไปจากการทำงาน 2) ความต้องการที่จะเรียนรู้หรือความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน 3) ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ จากการทำได้เดินทางท่องเที่ยว (Burke; & Resnick. 1999)

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันย่อมมีเหตุผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน (Swarbrooke; & Horner. 1999) ดังนี้

เพศ มีส่วนกำหนดแรงจูงใจและการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เพศหญิงจะมีความลังเลและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางและสถานที่พักมากกว่าเพศชาย สำหรับการเลือกซื้อบริการการท่องเที่ยว เพศหญิงจะพิจารณาซื้ออย่างรอบคอบและใช้เวลาตัดสินใจมากกว่าเพศชาย โดยที่เพศหญิงจะเลือกจุดหมายที่คุ้มค่าและคุ้มค่า ค่ำที่เดินทางไปมากกว่าเพศชาย (Lin Lee; Yeh Lee; & Wong. 2014)

อายุ มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมท่องเที่ยว โดยเมื่ออายุมากขึ้นคนเราเลือกไปเยี่ยมญาติเพื่อน ชมทัศนียภาพ แทนกิจกรรมโลดโผนผจญภัย และมีเวลาว่างที่เหลือเพื่อการท่องเที่ยวลดน้อยลงจนกว่าจะถึงวัยที่จะแยกครอบครัว จึงจะมีเวลาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจนถึงวัยหลังเกษียณ (Mill; & Morrison. 1992) ซึ่งคนในแต่ละกลุ่มอายุมักจะมีพฤติกรรมท่องเที่ยวหรือการพักผ่อนในลักษณะที่ต่างกันอย่างออกไป (Burke; & Resnick. 1999)

อาชีพ หากเปรียบเทียบเข้าเป็นรากฐานของตึกสูง ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาก็คือ พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้และมีผลต่อการท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละอาชีพมักจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในลักษณะที่ต่างกันอย่างออกไป

สถานภาพการสมรส มีผลต่อการท่องเที่ยว โดยผู้ที่หย่าร้าง/โสด ย่อมเอื้ออำนวยให้มีการเดินทางท่องเที่ยวทำได้ง่ายกว่าผู้ที่แต่งงาน/มีครอบครัว นอกจากนี้ผู้ที่หย่าร้าง/โสดจะตัดสินใจได้ง่ายและรวดเร็วกว่าผู้ที่แต่งงาน/มีครอบครัว (Swarbrooke; & Horner. 1999)

รายได้เฉลี่ย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ เนื่องจากรายได้จะถูกแบ่งไปใช้จ่ายสำหรับสิ่งจำเป็นอื่นก่อน เช่น ค่าอาหาร ภาษี และเงินสำรอง แล้วจึงนำส่วนที่เหลือมาใช้เพื่อการท่องเที่ยว ถ้ามีรายได้มากก็จะมีเงินสำหรับใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวมากด้วยเช่นกัน (Mill; & Morrison. 1992)

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ยิ่งมีการศึกษาสูง ก็ยิ่งชอบกิจกรรมที่ได้พัฒนาทักษะและการแสดงออกมากขึ้น (Mill; & Morrison. 1992)

สุรรัตน์ เตชาทวีวรรณ (2545) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึง การแสดงออก ลักษณะการกระทำของนักท่องเที่ยวนั้น ๆ

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวก็เพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางในแต่ละช่วงของฤดูกาล
2. การวางแผนและพัฒนาด้านบริการการท่องเที่ยว
3. การวางแผนและพัฒนาด้านการตลาด
4. การวางแผนและป้องกันการเกิดปัญหา
5. การวางแผนและพัฒนาด้านเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสาร

การวางแผนและดำเนินการใด ๆ ก็ตามหากไม่ทราบถึงพฤติกรรมหรือเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตลาดที่เป็นเป้าหมาย (Target Market) ความต้องการ (Needs) ย่อมเป็นเรื่องค่อนข้างลำบากและอาจเกิดปัญหาตามมา ดังนั้น จึงนับได้ว่า การศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องของการใช้เหตุผล (Rationality) หรือก็คือการใช้เหตุผลเพื่อวิเคราะห์ (Analysis) องค์ประกอบ (Components) ของพฤติกรรมที่แสดงออกมา และที่อาจจะมีขึ้นในอนาคตมา คาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้น โดยเหตุนี้การที่จะประสบผลสำเร็จในด้านการให้บริการต่อนักท่องเที่ยว จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลกรในองค์กรนั้น ๆ ว่ามีประสบการณ์และรอบรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการดำเนินการอย่างไร

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สุรรัตน์ เตชาทวีวรรณ (2545) เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาของนักท่องเที่ยว กลุ่มต่าง ๆ ควรทราบปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพสังคมที่นักท่องเที่ยวอาศัยอยู่ การคมนาคม ธรรมเนียม ค่านิยม รวมถึงปัจจัยที่ควบคุมได้ และควบคุมไม่ได้

2.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factor) เศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว และสามารถบ่งบอกถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ หากนักท่องเที่ยวกลุ่มใดที่เดินทางมาจากต่างประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี เช่น นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น มักถูกจัดอันดับต้น ๆ เป็นที่ต้องการของเกือบทุกประเทศ การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายจะใช้ไปในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านที่พัก จะใช้บริการที่พักในโรงแรมระดับสี่ดาวถึงห้าดาว ด้านอาหารจะใช้บริการอยู่ในโรงแรมหรือภัตตาคาร ด้านนันทนาการ จะใช้บริการอยู่ในโรงแรมระดับสูง ด้านการท่องเที่ยว จะใช้บริการกับทางบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว ด้านการซื้อสินค้าที่ระลึก จะเลือกซื้อที่อยู่ในโรงแรมหรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ตรงกันข้ามหากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศพื้นฐานไม่ค่อยดี การแสดงออกของนักท่องเที่ยวย่อมถูกจำกัดศักยภาพในการใช้จ่ายในการเดินทางแต่ละครั้งด้วย จึงมักมีปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวและในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งก็จะใช้จ่ายในระดับกลางถึงต่ำ

2.2 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศที่มีประชากรมาก ๆ การแสดงออกของนักท่องเที่ยว โดยมากแล้วจะแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศ ที่มีประชากรน้อย ๆ เช่น นักท่องเที่ยวจากประเทศจีน ซึ่งมีประชากรมาก

เป็นอันดับหนึ่งของโลก คือกว่าหนึ่งพันล้านคน ผู้ที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดีพอในการเดินทางท่องเที่ยวได้ย่อมอยู่ในระดับกลาง ถึงระดับสูงในสังคม การแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ย่อมแตกต่างหรือตรงข้ามกับนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีประชากรอยู่ที่ประมาณหกล้านคน เป็นต้น

2.3 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic Factor) มีผลต่อการแสดงออกของนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศแถบยุโรปเหนือหรือสแกนดิเนเวีย นั้น มักนิยมเดินทางท่องเที่ยวบริเวณชายหาด โดยรักที่จะนอนอาบแดดเป็นเวลานาน ๆ เพราะท้องถิ่นที่อาศัยอยู่นั้น เป็นเขตหนาว มีแสงแดดน้อยมาก ตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวที่เดินทาง จากประเทศแถบร้อน เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในร่ม เช่น ศูนย์การค้า (Shopping Centre) หรือแหล่งบันเทิงในร่ม (In House Entertainment) ปัจจัยด้านนี้นับว่ามีผลกระทบมากต่อการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวถูกปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมหล่อหลอมมาตลอด และถ่ายทอดมาเป็นทัศนคติกลุ่มคนเหล่านั้น ทัศนคติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง จะเป็นตัวกำหนดรสนิยม และค่านิยมในการเดินทาง การซื้อสินค้า การเดินทางท่องเที่ยวของคนกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวว่าจะอยู่ในระดับใดและรูปแบบใด

2.4 ปัจจัยทางการเมือง (Political Factor) ปัจจัยทางการเมืองเป็นปัจจัยที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะต่อนักท่องเที่ยวด้วยเหตุที่นักท่องเที่ยวโดยมากเดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลหลัก คือการพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้นนักท่องเที่ยวย่อมไม่นิยมที่จะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดปัญหาทางการเมือง

2.5 ปัจจัยทางสื่อมวลชน (Media Factor) ด้วยวิทยาการอันกว้างไกลในยุคโลกาวิวัฒน์ ปัจจัยด้านสื่อมวลชนเข้ามามีบทบาท และส่งผลกระทบต่อทัศนคติในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์คือ อินเทอร์เน็ตหรือสื่อทางดาวเทียมและอื่น ๆ ปัจจัยด้านสื่อมวลชนสามารถส่งเสริมและทำลายการท่องเที่ยวได้ทั้งทางตรงและอ้อม

2.6 ปัจจัยทางเวลา สภาวะ และสุขภาพ (Factor of Timing, Situation and Healthy) ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมาก ด้วยนักท่องเที่ยวจะวางแผนการเดินทางหรือเดินทางแต่ละครั้ง ปัจจัยทั้งสามอย่างจะต้องพร้อม หากมีปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งไม่พร้อมก็อาจจะกระทบต่อการเดินทางทันที อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อการเดินทางท่องเที่ยว

2.7 ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology Factor) ปัจจัยทางเทคโนโลยี ได้แก่ ปัจจัยในการผลิตสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมถึงการให้บริการด้านความสะดวกสบายต่อนักท่องเที่ยวด้วย เช่น เทคโนโลยีทางการสื่อสาร อันได้แก่ ระบบการจองสำรองที่นั่งเครื่องบิน การออกบัตรโดยสารของสายการบินต่าง ๆ ซึ่งใช้ระบบคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า CRS (Computer Reservation System) ส่งผลถึงความสะดวกรวดเร็ว นักท่องเที่ยวย่อมมีความมั่นใจ และแสดงถึงความมั่นคงของผู้ให้บริการด้วย

นักท่องเที่ยวเป็นผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าและบริการแตกต่างจากการบริโภคสินค้าจำเป็น และสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องค้นหาพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมที่ซื้อ ก่อนและหลังการใช้บริการอย่างไร เพื่อช่วยให้ฝ่ายการตลาด

สามารถจัดกลยุทธ์ และกิจกรรมการตลาดให้ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุปคือ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางสื่อมวลชน ปัจจัยทางเวลา และปัจจัยทางเทคโนโลยี

3. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวหมายถึงปฏิกริยาของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งพอจะสรุปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวว่า มีขั้นตอนสำคัญอยู่ 9 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ คือ

ขั้นที่ 1 การส่งเสริมตลาดทางการท่องเที่ยว (Tourism Promotion) เป็นการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารเหล่านั้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

ขั้นที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้อยากท่องเที่ยว ซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ Push Factor เป็นแรงผลักดันให้เกิดความอยากท่องเที่ยวและ Pull Factor เป็นแรงดึงดูดใจให้ไปชมแหล่งท่องเที่ยววันนั้น ๆ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) เป็นแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้นเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนดีที่สุด โดยคำนึงถึงความสะดวกปลอดภัย สะดวกสบาย และความเอกริมย์มากที่สุดเป็นเกณฑ์

ขั้นที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) คือ การเตรียมการวางแผนค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวว่า ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้น ในการท่องเที่ยวสถานที่นั้น ๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) คือ การเตรียมตัวในเรื่องของการจองตั๋วพาหนะที่จะเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยืนยันการเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง การอนุญาตเข้าประเทศ เป็นต้น

ขั้นที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการออกเดินทางจากบ้านเพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วถึงกลับบ้าน

ขั้นที่ 8 ประสบการณ์นักท่องเที่ยว (Experience) เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวอาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ 1) มีความพึงพอใจ 2) ไม่มี ความพึงพอใจ

ขั้นที่ 9 ทักษะทัศนคติของนักท่องเที่ยว (Attitude) เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะเกิดทัศนคติต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ถ้าหากว่านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งหรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยว ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความไม่พึงพอใจก็จะมีทัศนคติไม่ดีต้อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้ไม่อยากเดินทางมาท่องเที่ยวอีกหรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นไม่อยากเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วย

4. องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการตัดสินใจก่อน และหลังการเดินทางท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านการกำหนดเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว และด้านความรู้สึkstต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคต ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬา สุขภาพร่างกาย การพักผ่อน สร้างกิจกรรมให้กับครอบครัว การเจรจาธุรกิจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสังคมและเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งการได้เปลี่ยนบรรยากาศ จากการท่องเที่ยว

4.2 ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง บรรลุณัติภาวะ มีวุฒิภาวะ และมีความสามารถในการทำกิจกรรมทางการกีฬา เช่น การหาข้อมูลการท่องเที่ยวและกีฬา แผนที่ในการเดินทางท่องเที่ยว ทราบสภาพดิน ฟ้า อากาศ มีความสดชื่น สบายใจ มีความสุขกับการเดินทางท่องเที่ยว และมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

4.3 ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง โอกาสต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเลือกทำกิจกรรม เช่น วิ่ง แข่งรถ กอล์ฟ ฟุตบอล และกีฬาทางน้ำ เพื่อตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงที่พักที่ครบวงจร อาหาร เครื่องดื่ม นวดสปา สถานบันเทิง ของที่ระลึก และการให้บริการ ได้ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีสุขภาพที่ดี และได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่

4.4 ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง สิ่งที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต่างก็คาดหวังที่จะได้รับตามความต้องการคือ การเข้าถึงสถานที่ ที่พักราคาถูก ความสวยงาม ความเหมาะสม ความสะดวกสบาย อุปกรณ์กีฬา ความพร้อมในการให้บริการทางการกีฬา พื้นที่ กิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงความปลอดภัยหน่วยรักษาพยาบาล เป็นต้น

4.5 ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทางล่วงหน้า ในการทำกิจกรรม ตั้งแต่การกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง การจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

4.6 ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การวางแผนกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน บอกเวลา สถานที่ ตามความเหมาะสม เช่น นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวที่พญา

ถึงเวลา 08.45 น. ให้เวลาเล่นน้ำ ทานอาหารกลางวันถึง 13.00 น. เวลา จากนั้น 13.05 น. ต้องออกจากชายหาดไปตลาด 4 ภาค เพื่อซื้อปิ้งแล้วกลับที่พักในเวลาที่กำหนดให้

4.7 ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ผลจากการกระทำอาจส่งผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวัง เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดที่เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่ท่าเรือ และทำให้ท่าเรือต้องปิดทำการ ท่าเรือไม่สามารถออกจากท่าได้ มีผลกระทบทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวเสียความรู้สึก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเมืองกีฬา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเมืองกีฬามีดังต่อไปนี้

1. แนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬา

เมืองกีฬา คือ จังหวัดหรือพื้นที่ทางการปกครองที่มีความพร้อมในการพัฒนาและจัดกิจกรรมการกีฬาเพื่อประโยชน์ สุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน การสร้างความเป็นเลิศ การพัฒนาองค์ความรู้ทางการกีฬา การฝึกซ้อม และการจัดการแข่งขันกีฬา รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคประชาสังคมซึ่งมีลักษณะเป็นเมืองที่มีความโดดเด่นในด้านการบริหารจัดการกีฬาในด้านต่าง ๆ กล่าวคือ

1.1 สามารถให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต (Sport for Life) ให้แก่ประชาชน นักกีฬา และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนสามารถพัฒนาไปสู่การปรับเปลี่ยนวิถีทางในการดำเนินชีวิตไปสู่สังคมแห่งการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา (Sport Community) และการสร้างระเบียบวินัย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน (Social Regeneration) โดยเมืองกีฬานี้จะมีโครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วย สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ และสถาบันการศึกษาที่มีองค์ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง และเกิดประโยชน์ตามที่ต้องการ ซึ่งอาคารสถานที่ดังกล่าวสามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลก (Sport Event) ได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ชาติที่เข้าร่วมการแข่งขัน และผู้ชมทั่วโลก

1.2 สามารถสร้างและพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ จนเป็นที่รู้จักในระดับโลก โดยการสร้างและพัฒนานักกีฬาที่มีพรสวรรค์ (Talent) ตั้งแต่เด็กและเยาวชนในโรงเรียนกีฬา (Sport Academy School) และพัฒนาต่อเนื่องในศูนย์พัฒนานักกีฬา (Sport Center) ซึ่งมีอุปกรณ์และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามหลักการวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติที่มีขีดสมรรถนะระดับโลก (Elite Athlete) ต่อไป

1.3 สามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยวันทนาการ (Sport Tourism) อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การจัดกิจกรรมการเล่นการกีฬา การออกกำลังกาย การจัดการฝึกอบรมกีฬา และการจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ ในระดับนานาชาติและระดับโลก รวมทั้งการให้บริการที่พัก และการขนส่งระหว่างที่พักและสนามกีฬาที่มีความสะดวกสบายแก่นักกีฬา นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจทั่วโลก

2. เป้าประสงค์

สามารถกำหนดเป้าประสงค์ เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬาที่มีความสอดคล้องกับเป้าประสงค์หลักตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ที่ต้องการในอีก 5 ปีข้างหน้า ดังนี้

2.1 สามารถให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต (Sport for Life) ให้แก่ประชาชน นักกีฬา และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนสามารถพัฒนาไปสู่การปรับเปลี่ยนวิถีทางในการดำเนินชีวิตไปสู่สังคมแห่งการออกกำลังกายและเล่นกีฬา (Sport Community) และการสร้างระเบียบวินัยและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน (Social Regeneration)

2.2 สามารถสร้างและพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศจนเป็นที่รู้จักในระดับโลก

2.3 สามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติ ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรม การกีฬา (Sport Industry) และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยววัฒนธรรม (Sport Tourism) อย่างเป็นรูปธรรม

3. แนวความคิดการพัฒนากีฬาและเมืองกีฬา

คณะกรรมการฯ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม ได้กล่าว เกี่ยวกับเมืองกีฬา (Sport City) ของประเทศไทย ดังต่อไปนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการสร้างกลไกในการจัดทำนโยบายสาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพตามแนวคิดทุกนโยบายที่ห่วงใยสุขภาพ โดยบูรณาการการทำงานทุกภาคส่วน และมีความเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นนโยบายระดับชาติ พื้นที่ และชุมชน ที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมให้อุตสาหกรรมมีสุขภาพดีและให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรม การกีฬาอย่างครบวงจร โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ จากกิจกรรม และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬาด้วยการ

3.1 ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาเพื่อสร้างรายได้รวมทั้ง สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติการเป็นเจ้าภาพงานกีฬาระดับโลก และการจัดงานประชุมวิชาการนานาชาติด้านการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา

3.2 ส่งเสริมธุรกิจและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ทั้งในอุตสาหกรรมกีฬา และธุรกิจบริการที่เชื่อมโยงกับการกีฬา อาทิ ธุรกิจอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจสถานที่การแข่งขันกีฬา และธุรกิจการฝึกสอนนักกีฬา

3.3 ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาและกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการกีฬานันทนาการมากขึ้น

4. แนวทางการให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต

เพื่อให้บรรลุกรอบแนวคิดและเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ จะมีการวิเคราะห์หาแนวทางการดำเนินการที่มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 กล่าวคือ

4.1 จัดตั้งและพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬาที่ครอบคลุมทั่วทุกภาคของประเทศ โดยพิจารณาคัดเลือกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดที่มีปัจจัยสำคัญที่จะสามารถพัฒนาไปสู่เมืองกีฬาได้

4.2 ส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนในทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าวตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตใจ

4.3 ส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนในทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าวหันมาให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาในประเภทต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

4.5 จัดหาและพัฒนาบุคลากรกีฬาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่ประจำทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าว เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน นักกีฬา เด็กและเยาวชนในชุมชนในเรื่องการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง

5. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

การนำแนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬาที่กำหนด ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ เป็นไปตามกรอบแนวคิด และส่งผลผลิตและผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลา 5 ปี นั้นจะต้องมีการพิจารณาปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปกำหนดโครงการ แผนงาน และกิจกรรมตามแนวทางต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน ครอบคลุมในทุกประเด็น ยุทธศาสตร์

5.1 การกำหนดจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดที่จะจัดตั้งเป็นเมืองกีฬา ซึ่งจะต้องพิจารณาโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่จะสามารถดำเนินการตามแนวทางต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ความพร้อมหรือข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ อาทิ ประชากรที่มีค่านิยมและทัศนคติในการออกกำลังกาย นโยบายหรือวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในทุกระดับ และขีดสมรรถนะทรัพยากรบุคคลของจังหวัด โดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านบริหารจัดการการกีฬาได้ดำเนินการจัดทำปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไปสู่เมืองกีฬาที่มีคุณลักษณะตามที่กำหนด

5.2 การนำแนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬาไปสู่การปฏิบัติควรจะต้องกำหนดเป็นโครงการนำร่อง (Pilot Project) ในจังหวัดต่าง ๆ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารโครงการ (อาจกำหนดไว้ภายใต้คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ เพื่อที่จะบูรณาการการดำเนินการของหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนต่อเนื่องและสามารถนำไปกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการราชการของหน่วยงานที่มีทรัพยากรและงบประมาณรองรับที่ชัดเจน

5.3 ในกรณีที่จังหวัดได้พยายามพัฒนาขีดความสามารถของตนเองเพื่อให้สามารถเข้าสู่ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) แล้วแต่ไม่ได้รับการพิจารณาเป็นเมืองกีฬาหรือขาดคุณลักษณะที่ครบถ้วนในรับการคัดเลือก ในขณะที่จังหวัดนั้นยังมีความโดดเด่นหรือมีขีดความสามารถเฉพาะในเรื่องของกีฬาเฉพาะทางหรือเฉพาะชนิดกีฬา จึงสามารถได้รับการยกระดับเป็นถิ่นกีฬาเฉพาะทาง (Sport Town) ที่เป็นแนวทางของเมืองเซนได ประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้ Sport Town จะได้มีการพัฒนาชนิดกีฬาที่รับผิดชอบให้มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะ และเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬา

สรุปได้ว่า การกำหนดแนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬาภายใต้แนวคิดและเป้าประสงค์ที่ชัดเจน และมีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนากีฬาของประเทศไทยหรือแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 จะเป็นส่วนสำคัญในการนำไปใช้ในการกำหนดโครงการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sport City Project) ของประเทศในอนาคตได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเป็นการพัฒนากีฬาไทยให้ตอบสนอง เป้าประสงค์ของการปฏิรูปประเทศไทย ซึ่งเมืองกีฬาที่กำหนดจะเป็นสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรม มีการสร้างบรรยากาศในการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการอื่น ๆ ให้แก่นักกีฬา นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปอีกด้วย อันจะส่งผลให้ประชาชนทั้งประเทศรักการออกกำลังกาย มีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังคมไทยจะมีความมั่นคงยิ่งขึ้นจนสามารถขับเคลื่อน ประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป

และกล่าวได้ว่า การจัดตั้งเมืองกีฬา 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย 2) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 3) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และ 4) การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว และ 6 จังหวัด ต้นแบบเมืองกีฬาคือ จังหวัด ชลบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดกระบี่ ตาม แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรม กีฬา เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนา อุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจร สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้าน การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

ข้อมูลเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรี

ข้อมูลเมืองกีฬาจังหวัดชลบุรีมีดังต่อไปนี้

1. ชลบุรีเมืองกีฬา

ชลบุรีเมืองกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคัดเลือกจังหวัดชลบุรีให้เป็น 1 ใน 6 เมืองกีฬา เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ตามที่กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา มีคำสั่งที่ 272/2561 ลงวันที่ 18 เมษายน 2562 แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา คัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ประจำปี พ.ศ. 2561 เพื่อดำเนินการคัดเลือกเมืองต้นแบบในการ จัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา (Sports Industry Promotion) การกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (Sports Tourism) และการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาของภูมิภาคนี้

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ประกอบมติคณะกรรมการ พิจารณาคัดเลือกเมืองกีฬา (SportsCity) เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2561 ประกาศให้ 6 จังหวัดได้รับ คัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬา (Sport City) คือ จังหวัดชลบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัด อุดรธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดกระบี่

ด้วยจังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออก มีทำเลที่ตั้งไม่ไกลจาก กรุงเทพมหานคร สามารถเดินทางทั้งไปและกลับภายในวันเดียว มีแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งชายทะเลที่สวยงาม จังหวัดชลบุรีก้าวสู่ยุคเฟื่องฟูด้านการท่องเที่ยว และกีฬา ยังได้รับการคัดเลือกเป็นสนามแข่งขันกีฬาหลากหลายประเภททั้งทางน้ำ และทางบกทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ การได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬาจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงเป็นการเปิดประตูบานใหญ่อย่างเป็นทางการให้กับจังหวัดชลบุรี นอกจากเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายให้เลือกสรรแล้ว ยังเป็นเมืองกีฬาที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่สนใจด้านกีฬาเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีได้อีกทางหนึ่งด้วย

2. ประวัติเมืองชลบุรี

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคัดเลือกให้จังหวัดชลบุรีเป็น 1 ใน 6 เมืองกีฬาหวังพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีคำสั่งที่ 272/2561 ลงวันที่ 18 เมษายน 2561 แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ประจำปี พ.ศ. 2561 เพื่อดำเนินการคัดเลือกเมืองต้นแบบในการจัดตั้งเมืองกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา (Sports Industry Promotion) การกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (Sports Tourism) และการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาของภูมิภาคนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 แห่งคำสั่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ 272/2561 ลงวันที่ 18 เมษายน 2561 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ประจำปี พ.ศ.2561 ประกอบมติคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ประจำปี พ.ศ. 2561 ในการประชุมครั้งที่ 4/2561 ประกาศให้ 6 จังหวัดได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬา (Sport City) คือ จังหวัดชลบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดกระบี่

ด้วยจังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออก มีทำเลที่ตั้งไม่ไกลจาก กรุงเทพมหานคร สามารถเดินทางทั้งไปและกลับภายในวันเดียว มีแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งชายทะเลที่สวยงาม จังหวัดชลบุรีก้าวสู่ยุคเฟื่องฟูด้านการท่องเที่ยวและกีฬา ยังได้รับการคัดเลือกเป็นสนามแข่งขันกีฬาหลากหลายประเภททั้งทางน้ำ และทางบกทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ การได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬาจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงเป็นการเปิดประตูบานใหญ่อย่างเป็นทางการให้กับจังหวัดชลบุรี นอกจากเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายให้เลือกสรรแล้ว ยังเป็นเมืองกีฬาที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่สนใจด้านกีฬาเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีได้อีกทางหนึ่งด้วย

จังหวัดชลบุรีมีทีมฟุตบอลอาชีพที่มีชื่อเสียงและซึ่งปัจจุบันเล่นอยู่ในไทยพรีเมียร์ลีก 2 ทีม คือ สโมสรฟุตบอลชลบุรี ซึ่งเป็นทีมในอำเภอเมืองชลบุรี มีผลงานได้เป็นแชมป์ประเทศไทยหนึ่งสมัยในปี พ.ศ. 2550 และเป็นตัวแทนไปแข่งในเขตเอเชียในเอเอฟซีแชมเปียนส์ลีก และสโมสรฟุตบอลพัทยา ยูไนเต็ด ในเมืองพัทยา รวมไปถึงสโมสรฟุตบอลศรีราชาซูชิ ในเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา และสโมสรฟุตบอลราชนาวี ในอำเภอสัตหีบ รวมไปถึงทีมฟุตบอล ฟุตบอลที่สร้าง

ชื่อเสียงให้แก่จังหวัดชลบุรีคือทีม ชลบุรี อ.อ.ส. อาร์แบค หรือปัจจุบันคือ ชลบุรี บลูเวฟ นอกจากนี้สโมสรวอลเลย์บอลจังหวัดชลบุรี (ชลบุรี วีซี) ได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก 2 สมัย

3. เขตการปกครอง

จังหวัดชลบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 92 ตำบล 687 หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครแหลมฉบังและเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ เทศบาลเมือง 10 แห่ง เทศบาลตำบล 35 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 50 แห่ง และมีรูปแบบการปกครองพิเศษ 1 แห่ง คือ เมืองพัทยา แยกจากการปกครองของอำเภอบางละมุง เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ซึ่งมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว

อำเภอทั้ง 11 ของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอพนัสนิคม อำเภอพานทอง อำเภอบ้านบึง อำเภอศรีราชา อำเภอเกาะจันทร์ อำเภอบ่อทอง อำเภอหนองใหญ่ อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอเกาะสีชัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วัชร เชียงกุล (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ระดับความสำคัญและ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (ความพึงพอใจในการใช้บริการ) ของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค Importance-Performance Analysis (IPA) เพื่อให้ทราบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งการศึกษาครั้งนี้อาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 400 โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติเชิงอนุมานในการ ทดสอบสมมติฐาน และในกรณีที่ผลการวิจัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปสู่ การวิเคราะห์แจกแจงแบบตารางไขว้ (Crosstabs) และทำการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างเป็น รายคู่โดยใช้สถิติ Least-Significant Different (LSD) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่วนใหญ่ เลือกใช้สื่อ เพื่อการรับรู้ก่อนการเดินทาง คือ สื่อสังคมออนไลน์ มีจุดประสงค์การท่องเที่ยวเพื่อชมการแข่งขัน กีฬา โดยมีผู้ร่วมเดินทางจำนวน 2 คน ใช้รถส่วนบุคคลเพื่อการเดินทาง ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ทำการค้างแรม ในที่พักราคาประมาณ 1,000 บาท มีระยะเวลาการท่องเที่ยว 2 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งอยู่ที่ 10,000 บาท และมีความถี่ในการท่องเที่ยวอยู่ที่ 2 ครั้งต่อปี ด้านระดับความสำคัญของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ที่ ระดับมาก และประสิทธิภาพการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกันมีระดับความสำคัญของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวโดยรวมที่แตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับ

การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนที่ต่างกันมีระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาด การท่องเที่ยวโดยรวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกเหนือจากนั้นพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์นั้น ควรทำการปรับปรุง ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีมารยาท อธิยาศัยและบุคลิกภาพที่ดีในการให้บริการ และมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมโอกาสการจ้างงานให้เกิดความเท่าเทียมกัน ทั้งสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ รวมถึงมุ่งส่งเสริมผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรและความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้ทางจังหวัดฯ ควรเพิ่มด้านความ หลากหลายของแพ็คเกจครบวงจรทางการท่องเที่ยวที่จัดจำหน่ายรวมถึงช่องทางการสื่อสารข้อมูล ทางการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ก่อนการเดินทาง เช่น รายงานสถานการณ์ความสงบ ด้าน สุขอนามัย ด้านข้อควรระวัง และความปลอดภัยภัยพิบัติต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

กุลพิชญ์ โภโคยอุดม (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง THE EMERGENCE OF SPORT EVENT TOURISM DESTINATION IN BURIRAM มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือเพื่อสำรวจศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ โดยมีแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่สร้างความดึงดูดให้กับแหล่งท่องเที่ยว ได้มีการเชื่อมโยงโอกาสของบุรีรัมย์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบการท่องเที่ยวของ Buhalis's 6 As เพื่อความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด ซึ่งประกอบด้วย สิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว บทวิจัยนี้จบลงด้วยบทวิจารณ์ และแนวทางซึ่งผู้วางแผนและผู้ได้รับผลประโยชน์จำเป็นต้องพิจารณาถึงการวางแผนระยะยาว การฝึกพนักงานท้องถิ่น และการสนับสนุนให้ก่อประโยชน์ต่อส่วนร่วม และการกระตุ้นความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อของนักท่องเที่ยว ข้อเสนอสำหรับงานวิจัยในอนาคตจะถูกเชื่อมโยงไปถึงการสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

อานนท์ สีดาเพ็ง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกี โดยการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกี โดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือเพื่อ 1) ศึกษาบริบทและประเมินระดับศักยภาพในการ บริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกี 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกี ตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม และ 3) ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง กีฬาฮอกกี โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกลุ่มเป้าหมายเป็นชุมชนในจังหวัด เชียงใหม่ ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผลการวิจัย พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกีในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย สนามกอล์ฟ 8 แห่ง และสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ 7 แห่ง มียอดขายในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 263.69 ล้านบาท เป็นยอดขายจากสนามกอล์ฟร้อยละ 60.28 และยอดขายจากสนามฝึกซ้อม กอล์ฟร้อยละ 39.72 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจำนวน 243,640 คน เป็นชาวไทยร้อยละ 66.13 และชาวต่างชาติร้อยละ 33.87 เกิดการจ้างงานทั้งหมด 1,456 อัตรา รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฮอกกีที่เหมาะสม ประกอบด้วย องค์ประกอบ การจัดการ 4 ด้าน คือ 1) ด้านพื้นที่และฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) ด้านกระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม โดยต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ด้วยการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยว ภายหลังจากนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวไปใช้ พบว่า

ชุมชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในภาพรวมว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือมีสภาพดีขึ้น

วัชระ เชียงกุล (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือ เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จ และประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อเสนอเป็นแนวทางการจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการศึกษาครั้งนี้อาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 400 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า จุดอ่อนสำคัญด้านการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ที่ต้องให้ความสำคัญและหาวิธีในการ แก้ไขปรับปรุงโดยเร่งด่วน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านพันธมิตรทางธุรกิจ และด้านความคิดเห็นสาธารณะทางการท่องเที่ยว นอกเหนือจากนั้นยังมีประเด็นที่ควรให้ความสำคัญรองลงมา ซึ่งการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ คือ ด้านราคา ด้านส่งเสริมการ และการขายรวม

นิมิต ชื่นสั้น; วิวัฒน์ แซ่หลี่; และ อำพร วิริยโกศล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ; ผู้เข้าชมและนักท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้าชมที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับสโมสรฟุตบอลสงขลา 2) ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้เข้าชมที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับสโมสรฟุตบอลสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ ศึกษาครั้งนี้ คือผู้เข้าชมการแข่งขันฟุตบอลสโมสรฟุตบอลสงขลา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square) ผลการศึกษา พบว่า 1) ผู้เข้าชมส่วนใหญ่มีจำนวนวันพักเฉลี่ย 2-3 วัน เลือกสถานที่พักแรมคือ บ้านพักของตนเอง/ญาติ/เพื่อน โดยการจัดการเดินทางด้วยตัวเอง ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ ซึ่งเดินทางจำนวนน้อยกว่า 5 คน และเดินทางร่วมกับเพื่อนสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวระหว่างการเดินทางคือ แหลมสมิหลาหรือหาดสมิหลา 2) แรงจูงใจสำคัญในการเดินทางเข้าชมการแข่งขัน ได้แก่ความน่าสนใจของกิจกรรมและพบว่าผู้เข้าชมส่วนใหญ่รับรู้และทราบการแข่งขันทางอินเทอร์เน็ต ฟุตบอลไทยลีกดิวิชันหนึ่งเป็นรายการการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพที่รู้จัก เคยชม และพบว่าผู้เข้าชมส่วนใหญ่สามารถจดจำนักฟุตบอลได้

วรพงษ์ ภูมิบ่อพลับ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับค่านิยมอย่างรวดเร็วในกลุ่มนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยได้รับอิทธิพลเรื่องความสนใจการดูแลสุขภาพและการให้ความสำคัญ ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การติดตามชมกีฬาในมหกรรมการแข่งขันกีฬาและการเดินทางมาเพื่อเล่นกีฬา พร้อมทั้งการเดินทางท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ นราธิวาส ปัตตานี ยะลา มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งด้านธรรมชาติ ประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและการค้าชายแดน แต่ต้องพบกับอุปสรรคที่สำคัญ คือ สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

สร้างความไม่มั่นใจต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้า เดินทางมาท่องเที่ยวส่งผลโดยตรงต่อความชบเซา และหดตัวของภาคเศรษฐกิจและภาคการท่องเที่ยว ดังนั้น บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทบทวนความรู้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เข้าไปมีบทบาทส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ 2) เพื่อนำเสนอแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬาชายแดนใต้กับมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยวและการเมือง โดยศึกษาทบทวน แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาองค์ความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความสัมพันธ์ในมิติต่าง ๆ และนำเสนอข้อเสนอแนะให้ผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาจัดการพื้นที่ในจังหวัดชายแดนใต้ให้เหมาะสมและประสบความสำเร็จ โดยผ่านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้ามาบูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นการสร้าง มูลค่าเพิ่มและการตระหนักถึงแหล่งท่องเที่ยว สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับพื้นที่ชายแดนใต้ และแหล่งท่องเที่ยวใน มุมมองนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป นำไปสู่คุณค่าและประโยชน์ต่าง ๆ ให้เกิดกับจังหวัดชายแดนใต้ โดยส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างรายได้ในพื้นที่ ด้านสังคม ประชาชน เยาวชน เห็นถึงคุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการเป็นผู้นำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย อันจะนำไปสู่ความสามัคคี ประองดองสอดคล้องกับแผนงานการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ อย่างไรก็ตามการนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ให้ประสบผลสำเร็จ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากประชาชน ภาครัฐ เอกชน เคารพในความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประเพณีที่แตกต่างกันการยอมรับและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายใน สังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว การเมือง ที่แท้จริงและมีความยั่งยืนต่อไป

วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์; และ ปรางทิพย์ ยูวานนท์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือเพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) การวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย 3) จัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทยซึ่งการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 ในการวิจัยที่ศึกษาถึงแนวโน้มการท่องเที่ยวและนโยบายที่เกี่ยวข้องมีการทบทวนเอกสาร งานวิจัย และสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล และใช้วิธีการวิเคราะห์แม่แบบ (Template analysis) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยระยะที่ 2 เป็นการศึกษาถึงอุปสงค์อุปทานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามกระดาษและแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 400 คน และการสนทนากลุ่ม (Focus group) จำนวน 12 คน เพื่อเข้าใจถึงพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวมากขึ้น และนำผลลัพธ์งานวิจัยที่ได้จากงานวิจัยระยะที่ 1 และ 2 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์แม่แบบอีกครั้ง และจัดทำเป็นร่างแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย และการวิจัยระยะที่ 4 เป็นการยืนยันและสนับสนุนร่างแผนฯ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi techniques) จากผู้ทรงคุณวุฒิระดับประเทศจำนวน 13 คน จนได้เป็นแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย ที่มาจาก กระบวนการวิจัยดังกล่าว แบ่งออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์ 15 กลยุทธ์ และ 38 แนวทางการพัฒนา

กรณีศึกษา วรพันธ์; และ จินณพัช ปทุมพร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือ เพื่อ

- 1) ศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น
- 2) ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

การดำเนินการวิจัยเป็นการทำวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการทำวิจัยเชิงคุณภาพ จากการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ จำนวน 400 คน และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 9 คน

ผลการศึกษา พบว่า สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับที่ดี มีพฤติกรรมและแรงจูงใจดังนี้ 1) ความสนุกสนานบันเทิงใจ 2) สร้างมิตรภาพ 3) หลีกหนีความวุ่นวาย

ธนวรรณ พลวิชัย; และ ปรีดา โพธิ์ทอง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่เป็นรายการกีฬาระดับนานาชาติที่สำคัญ ในปี 2560 จำนวน 5 รายการ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจและธุรกิจต่อเนื่องจากรายการกีฬาดังกล่าว ในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และการสังเกตมาทำการวิเคราะห์มูลค่าเชิงเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการ ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของประเทศ (มูลค่าทางเศรษฐกิจ) จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการดังกล่าวทั้งหมด เป็นจำนวน 1,951,326,298 บาท นอกเหนือจากการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยตรงในเชิงเศรษฐกิจและพาณิชย์ จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังกล่าวข้างต้นแล้วยังก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มโดยอ้อมจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ เป็นการประชาสัมพันธ์จังหวัดที่ทำการจัดการแข่งขัน และทำให้ประเทศไทยเรามีชื่อเสียงภาพลักษณ์ สามารถจัดงานได้ในระดับนานาชาติ นักกีฬาและผู้ชม มีความสุข จากการแข่งขัน รวมทั้งการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในครั้งนี้ ธุรกิจในพื้นที่จัดการแข่งขัน ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโรงแรม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจการบิน ธุรกิจร้านอาหาร ล้วนแล้วจะได้รับผลประโยชน์ทั้งสิ้น และที่สำคัญตัวนักกีฬาได้พัฒนาฝีมือ ผู้ชมได้ชมการแข่งขันระดับนานาชาติ ทำให้มีความสุข ผู้ประกอบการต่าง ๆ โดยรอบสนามแข่งขันมีรายได้เพิ่มขึ้น

ณัฐริกา ปานมาศ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจการท่องเที่ยวกีฬาทางน้ำเพื่อทราบแนวทางการท่องเที่ยวอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกีฬาทางน้ำเพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะสมุย ให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อนำไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 200 คน

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกัน รายได้เฉพาะต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน มีเพียงสถานภาพที่แตกต่างกัน ที่มีความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำ เกาะสมุย กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นุชจรินทร์ นทีรัตน์กำจาย (2558) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมและส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 2) ศึกษาระดับส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ 3) เปรียบเทียบระดับส่วนประสมการตลาดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ให้ข้อมูล คือนักท่องเที่ยวไทยที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยเต็มใจตอบแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม พัฒนาโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวร่วมเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 1,001-5,000 บาท มาเที่ยวเพราะพักผ่อนหย่อนใจ จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง 2-5 คน มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล รองลงมาให้ความสนใจเล่นกีฬา และรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองพัทยาจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด 2) ระดับการให้ความสำคัญกับส่วนประสมการตลาดที่มีผลในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคา 3) การเปรียบเทียบระดับส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และชนิดกีฬาทางน้ำต่างกัน มีแนวโน้มให้ความสำคัญต่อระดับส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษามีแนวโน้มให้ความสำคัญต่อระดับส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาจังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Frances Cassidy (2005) ได้ศึกษาถึงสิ่งที่เป็นแรงจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการสังเคราะห์แรงจูงใจจาก 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การท่องเที่ยว การเข้าร่วมอีเวนต์ และมุมมองด้านการกีฬา ซึ่งผลจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ายังมีอีกหลายทฤษฎีด้านแรงจูงใจ ที่ไม่ได้มีการนำมาสังเคราะห์เชื่อมโยง เกี่ยวกับด้านกีฬา ซึ่งหมายถึงไม่ได้มีการระบุที่ชัดเจนเกี่ยวกับแรงจูงใจของ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการศึกษารุ่นต่อไป ในการศึกษาถึงแรงจูงใจ

ของกลุ่มดังกล่าวโดยเฉพาะ เพื่อเป็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือพัฒนาแนวทางต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Herbert Woratschek; Frank M.; & Brent Ritchie (2007) ศึกษาถึงแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ ในกลุ่มนักท่องเที่ยวปีนหน้าผาชาวยุโรป โดยทั้งนี้ ได้ศึกษาถึงประเด็นด้านแรงจูงใจ โดยการใช้ Factor Analysis, Cluster Analysis และ Segment Description ในการจัดกลุ่มข้อมูล ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติขั้นสูงในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ซึ่งผลจากการจัดกลุ่มและวิเคราะห์ข้อมูล จากประเด็นด้านความพึงพอใจสามารถจำแนกกลุ่ม 4 กลุ่มได้แก่ กลุ่มปีนหน้าผา กลุ่มผจญภัย กลุ่มแสวงหาความแปลกใหม่ และกลุ่มท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มปีนหน้าผาจัดเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่ง จำเป็นต้องได้รับการจัดการเฉพาะเพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดกับกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าว

Girish Prayag; & Elsa Grivel (2014) ศึกษาถึงแรงจูงใจ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมมหกรรมกีฬา เวิร์ลคัพ 2012 จัดขึ้น ณ เมืองเทราโม ประเทศอิตาลี โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ที่สนใจในกีฬาแฮนด์บอล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬา (242 ตัวอย่าง) ดังกล่าว โดยต้องการศึกษาถึงความแตกต่างของประชากรหลังการบริโภคมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมด้านการตลาด การท่องเที่ยว ผ่านปัจจัยในการพิจารณา 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านความสนใจ ปัจจัยด้านความกระตือรือร้น ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านการแข่งขัน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างในด้านของแรงจูงใจในการเข้าร่วม แต่จาก 4 ประเด็นหลักข้างต้น ส่งผลให้เห็นถึงความแตกต่างในประเด็นด้านสังคมที่มาแตกต่างกันส่งผลให้ความพึงพอใจ และการท่องเที่ยวซ้ำ รวมถึงความสนใจเฉพาะด้าน มีความแตกต่างกัน

Kostas Alexandris; & Kyriaki Kaplanidou (2014) ได้ทำการรวบรวม และสรุปงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาถึงการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ศึกษาถึงประเด็นด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งจากศึกษางานวิจัยทั้ง 4 ฉบับ ยังพบว่ายังขาดงานวิจัยหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยตรง หมายถึงผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ณ พื้นที่จัดกิจกรรมโดยตรง และผู้ชมที่ชมการถ่ายทอดผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และปัญหาที่พบร่วมกัน คือปัญหาด้านการจัดการที่คงเป็นปัญหา คือขาดการท่องเที่ยวซ้ำสะท้อนให้เห็นว่าความพึงพอใจจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว แสดงออกมา รวมถึงด้านการจัดการพื้นที่ยังคงพบปัญหา เช่น การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ปัญหาขยะ ฯลฯ ที่เป็นผลกระทบจากเปิดรับการท่องเที่ยวหรือการเป็นเจ้าของภาพการจัดการแข่งขัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยว ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบขนาดของประชากร จึงใช้สูตร Cochran (1953) อ้างอิงจาก ธาณินทร์ ศิลป์จารุ (2550: 48)

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{d^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

p แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม .50

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (มั่นใจ 95%)

d แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 0.05 โดยค่า p ต้องกำหนดไม่ต่ำกว่า 50% ของกลุ่มตัวอย่าง จึงจะอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ n &= \frac{0.5(1-0.5)(3.8416)}{0.0025} \\ n &= \frac{0.9604}{0.0025} \\ n &= 384.16 \end{aligned}$$

ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 คน ซึ่งตัวอย่างที่ได้นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจนครบจำนวน 400 ชุดที่กำหนดไว้

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจนครบจำนวน 400 ชุด ที่ได้กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาอย่างสมบูรณ์ การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 โดยแบ่งประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยในเรื่องหลักการสร้างแบบสอบถาม และการกำหนดกรอบแนวคิดในงานวิจัย
2. ศึกษาเอกสารข้อมูลจากหนังสือ บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัย
3. กำหนดประเด็นและขอบเขตแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ประโยชน์ และกรอบแนวคิดของงานวิจัย
4. สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามใช้ในการถามคำถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพการสมรส รายได้เฉลี่ย และระดับการศึกษา ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบ (Check List)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

สำหรับการวัดระดับความสำคัญของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะมีระดับการวัดดังนี้

ระดับความสำคัญมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความสำคัญมาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
ระดับความสำคัญปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
ระดับความสำคัญน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
ระดับความสำคัญน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ และแปลความหมาย เพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้จัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ช่วงได้ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	อยู่ในระดับความสำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	อยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	อยู่ในระดับความสำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	อยู่ในระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นด้านอื่น ๆ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้นแล้วทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในแบบสอบถามก่อนจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วยการครอบคลุมในส่วนของเนื้อหา สำนวนภาษา และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงก่อนนำแบบสอบถามออกไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องทั้ง 3 ท่าน เท่ากับ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญจะต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

- +1 = สอดคล้อง
- 0 = ไม่แน่ใจ
- 1 = ไม่สอดคล้อง

สูตรในการคำนวณ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม จากการตรวจสอบให้ถูกต้องแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่ใช่พนักงานที่เวียงจันทน์และอยู่จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 ชุด

3. นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้นั้นมาทำการหาคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการลงรหัสเพื่อหาค่าของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ และเป็นที่ยอมรับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ที่มีความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า 0.75 (Nunnally, 1987) ได้นำเสนอว่าการทดสอบค่าอำนาจจำแนกเกินกว่า 0.40 เป็นค่าที่ยอมรับได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพเหมาะสมสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ ซึ่งงานวิจัยนี้มีค่าความเที่ยงตรง 0.94

4. การจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในงานหรือชมรมกีฬา นักท่องเที่ยวที่มาจากเพื่อเล่นกีฬา และนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มาเพื่อความทรงจำไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ตามชนิดกีฬา ช่วงเวลา และสถานที่ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. กีฬาวิ่งมาราธอน เก็บข้อมูลกับนักกีฬา วันอาทิตย์ที่มีสนามการแข่งขัน เวลา 05:30-09:00 น. ณ สะพานเลียบชายทะเล หรือสะพานชลมารควิถีฯ ชายหาดบางแสน และอ่างเก็บน้ำบางพระ จังหวัดชลบุรี

2. กีฬาการแข่งขันรถยนต์ เก็บข้อมูลกับนักกีฬาและผู้ชมการแข่งขัน บางแสนกรังปรีซ์ 2019 กำหนดการวันที่ 28 สิงหาคม-1 กันยายน 2562 เวลา 11:00 น. เป็นต้นไป ณ สนามการแข่งขันบางแสน จังหวัดชลบุรี

3. กีฬาอล์ฟ เก็บข้อมูลกับนักกีฬา วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09:30 น. เป็นต้นไป ณ สนามกอล์ฟแหลมฉบัง อินเตอร์เนชั่นแนล คันทรี่คลับ เขาเขียว คันทรี่ คลับ และสยามคันทรี่คลับ พัทยา แพลนเทชั่น จังหวัดชลบุรี

4. กีฬาฟุตบอล เก็บข้อมูลกับนักกีฬาและผู้ชมการแข่งขัน วันจันทร์-วันอาทิตย์ เวลา 16:30 น. เป็นต้นไป ณ สนามชลบุรี สเตเดียม (สนาม อบจ. ชลบุรี) และสนามมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี จังหวัดชลบุรี

5. กีฬาทางน้ำ เก็บข้อมูลกับนักกีฬาและผู้ชมการแข่งขัน วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 08:30 น. เป็นต้นไป ณ ชายหาดบางแสน และหาดหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบคัดเฉพาะแบบที่ถูกต้อง เรียบร้อย และสมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS (เลขลิขสิทธิ์ที่ D0EJ9LL)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 สถิติเชิงพรรณนา ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามและรายละเอียดข้อมูลของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
 - 3.2 สถิติอนุมาน เปรียบเทียบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติ t-test และใช้ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 - 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำเสนอผล ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
- ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี
- ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
- ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษารู้อักความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร องค์กรความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี พบว่า องค์กรความรู้ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
5. ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
6. ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
7. ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

ตาราง 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	186	46.5
2. หญิง	214	53.5
รวม	400	100.5

จากตาราง 4.1 พบว่า จำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5

ตาราง 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 20-29 ปี	137	34.2
2. 30-39 ปี	146	36.5
3. 40-49 ปี	71	17.8
4. 50 ปี ขึ้นไป	46	11.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.2 พบว่าจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามจำนวนอายุจากมากไปน้อย อันดับมากที่สุดคืออายุในช่วง 30-39 ปี มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา อายุในช่วง 20-29 ปี มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาอายุในช่วง 40-49 ปี มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และอายุในช่วง 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้าราชการ	92	23.0
2. พนักงานบริษัท	191	47.8
3. ธุรกิจส่วนตัว	54	13.5
4. อื่น ๆ (ระบุ)	63	15.7
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.3 พบว่าจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามอาชีพ อันดับมากที่สุดคือพนักงานบริษัท จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือข้าราชการ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคืออื่น ๆ (ระบุ) จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ตาราง 4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
1. โสด	199	49.8
2. สมรส	140	35.0
3. หม้าย/หย่าร้าง	61	15.2
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.4 พบว่าจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามสถานภาพการสมรส อันดับมากที่สุดคือโสด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือสมรส จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

ตาราง 4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย

รายได้เฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
1. 10,000-15,000 บาท	56	14.0
2. 15,001-20,000 บาท	146	36.5
3. 20,001-25,000 บาท	56	14.0
4. มากกว่า 25,001 บาท	142	35.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.5 พบว่าจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามรายได้เฉลี่ย อันดับมากที่สุดคือ 15,001-20,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ มากกว่า 25,001 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ 10,000-15,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ 20,001-25,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตาราง 4.6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	93	23.3
2. ปริญญาตรี	216	54.0
3. สูงกว่าปริญญาตรี	91	22.7
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.6 พบว่าจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งตามระดับการศึกษา อันดับมากที่สุดคือ ปริญญาตรี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมือง
กีฬา จังหวัดชลบุรี

ตาราง 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยว
เชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยรวม	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.94	0.64	มาก
2. ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.96	0.30	มาก
3. ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.42	0.78	มาก
4. ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.16	0.58	มาก
5. ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.18	0.60	มาก
6. ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.08	0.61	มาก
7. ด้านความรู้สึkstต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.83	0.80	มาก
รวม	3.94	0.46	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =3.94) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
เรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย
(\bar{x} =4.18) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย
(\bar{x} =4.16) อยู่ในระดับมาก และด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย
(\bar{x} =4.08) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. เสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง	4.46	0.63	มากที่สุด
2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาตามสถานที่ต่าง ๆ	3.72	1.03	มาก
3. ชมการแข่งขันกีฬา	3.63	0.88	มาก
4. พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	3.78	0.86	มาก
5. สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.09	0.79	มาก
6. พักผ่อน คลายเครียด จากการทำงาน	4.30	0.74	มากที่สุด
7. เปลี่ยนบรรยากาศ ชมทิวทัศน์ที่สวยงาม	4.19	0.90	มาก
8. เจรรจกรักใจ หรือติดตามดูแลลูกค้า	3.23	1.23	ปานกลาง
9. สร้างความสัมพันธ์กับสังคม และเพื่อนร่วมงาน	4.05	1.04	มาก
รวม	3.94	0.64	มาก

จากตาราง 4.8 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.94) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.46) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ พักผ่อน คลายเครียด จากการทำงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.30) อยู่ในระดับมากที่สุด และเปลี่ยนบรรยากาศ ชมทิวทัศน์ที่สวยงาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.19) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. พร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ	4.25	0.30	มากที่สุด
2. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.95	0.34	มาก
3. สภาพภูมิอากาศ	3.40	0.55	ปานกลาง
4. แผนที่ในการเดินทาง	4.14	0.37	มาก
5. ความพร้อมในการทำกิจกรรมทางการกีฬา	3.76	0.43	มาก
6. มีความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้	4.24	0.34	มากที่สุด
รวม	3.96	0.30	มาก

จากตาราง 4.9 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =3.96) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.25) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.25) อยู่ในระดับมากที่สุด และแผนที่ในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.14) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา
 ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการเลือกกิจกรรม
 ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. กิจกรรมการวิ่งมาราธอน	4.12	0.36	มาก
2. กิจกรรมการแข่งขันรถ	3.07	1.19	ปานกลาง
3. กิจกรรมกีฬาออล์ฟ	2.85	1.07	ปานกลาง
4. กิจกรรมกีฬาฟุตบอล	3.40	1.12	ปานกลาง
5. กิจกรรมกีฬาทางน้ำ	3.16	1.19	ปานกลาง
6. ท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาหลากหลายชนิดกีฬา	3.59	1.03	มาก
7. ท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาทั้งเดี่ยวและกีฬากลุ่ม	3.75	1.04	มาก
รวม	3.42	0.78	มาก

จากตาราง 4.10 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกาท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
 ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.42)
 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่ากิจกรรมการวิ่งมาราธอน
 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.12) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาทั้งเดี่ยวและกีฬากลุ่ม
 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.75) อยู่ในระดับมาก และท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาหลากหลายชนิดกีฬา มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{X} =3.59) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา
 ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความต้องการ
 ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว	4.21	0.69	มากที่สุด
2. ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ท่องเที่ยว	4.13	0.67	มาก
3. ความสะอาดสบาย สะอาด สำหรับการเล่นกีฬา	4.07	0.68	มาก
4. สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย	4.14	0.71	มาก
5. ที่พักมีความสะอาดสบาย มีราคาหลากหลาย เพียงพอกับความต้องการ	4.17	0.72	มาก
6. กีฬามีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มให้เล่น	4.14	0.78	มาก
7. สถานที่เล่นกิจกรรมกีฬามีหน่วยรักษาพยาบาล สามารถรักษาได้ทันท่วงทีหากเกิดกรณีฉุกเฉิน	4.28	0.70	มากที่สุด
รวม	4.16	0.58	มาก

จากตาราง 4.11 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกาท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
 ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.16)
 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าสถานที่เล่นกิจกรรมกีฬามี
 หน่วยรักษาพยาบาลสามารถรักษาได้ทันท่วงทีหากเกิดกรณีฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.28) อยู่ในระดับ
 มากที่สุด รองลงมาคือ ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.21) อยู่ในระดับมากที่สุด
 และที่พักมีความสะอาดสบาย มีราคาหลากหลายเพียงพอกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.17)
 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวของท่าน	4.19	0.66	มาก
2. ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อ ตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน	4.29	0.77	มากที่สุด
3. ความสะอาดในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ และที่จอดรถ มีผลต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวของท่าน	4.24	0.71	มากที่สุด
4. การมีกิจกรรมกีฬา และชนิดกีฬาหลากหลายมีผลต่อ การตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน	4.06	0.77	มาก
5. การมีบริการเสริมอื่น ๆ เช่น อาหารฟรี เครื่องดื่มฟรี นวดสปาฟรี เป็นต้น มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของ ท่าน	4.13	0.85	มาก
6. ความเป็นส่วนตัว มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของ ท่าน	4.01	0.82	มาก
7. การมีสุขภาพที่ดี มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของ ท่าน	4.30	0.74	มากที่สุด
8. การได้มีรูปภาพที่ดี สังคม และเครือข่ายมีผลต่อการ ตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน	4.24	0.87	มากที่สุด
รวม	4.18	0.60	มาก

จากตาราง 4.12 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.18) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าการมีสุขภาพที่ดี มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.30) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.29) อยู่ในระดับมากที่สุด และความสะอาดในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ และที่จอดรถ มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.24) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตาราง 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา
 ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการวางแผน
 ในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกา ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. การวางแผนกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน	4.26	0.68	มากที่สุด
2. ความชัดเจนของช่วงระยะเวลาในการเข้าร่วม กิจกรรม	4.21	0.69	มากที่สุด
3. เป้าหมายที่ชัดเจนในการเดินทางท่องเที่ยว	4.15	0.69	มาก
4. การจองที่พัก โรงแรม	4.07	1.01	มาก
5. ความถี่ในการท่องเที่ยวในแต่ละปี	3.71	0.90	มาก
รวม	4.08	0.61	มาก

จากตาราง 4.13 พบว่าระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกาท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
 ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย
 (\bar{x} =4.08) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าการวางแผน
 กำหนดการเดินทางที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.26) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความชัดเจน
 ของช่วงระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.21) อยู่ในระดับมากที่สุด และเป้าหมาย
 ที่ชัดเจนในการเดินทางท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.15) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมือง ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
1. ความกลัวต่อสถานการณ์ความไม่แน่นอน ทางการเมืองที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว	3.73	1.01	มาก
2. การเกิดปัญหาอาชญากรรมในแหล่งท่องเที่ยว	3.85	0.99	มาก
3. ระบบความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว	3.98	1.00	มาก
4. ความไม่ซื่อสัตย์ต่อลูกค้าของสถานที่ท่องเที่ยว	3.81	0.96	มาก
5. ความหวาดกลัวในภัยพิบัติธรรมชาติของแหล่ง ท่องเที่ยว	3.81	0.96	มาก
รวม	3.83	0.80	มาก

จากตาราง 4.14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ในด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =3.83) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ระบบความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =3.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การเกิดปัญหาอาชญากรรมในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.85) อยู่ในระดับมาก และความไม่ซื่อสัตย์ต่อลูกค้าของสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =3.81) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านเพศ โดยรวม

เพศ	จำนวน	\bar{x}	SD	t	Sig.
ชาย	186	3.88	0.47	-2.18	*0.04
หญิง	214	3.98	0.45		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านเพศ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.04 แสดงว่าประชาชนเพศชายและประชาชนเพศหญิง มีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.16 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านอายุ โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. 20-29 ปี	137	34.2
2. 30-39 ปี	146	36.5
3. 40-49 ปี	71	17.8
4. 50 ปี ขึ้นไป	46	11.5

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.47	0.49	2.33	0.74
ภายในกลุ่ม	396	83.50	0.21		
รวม	399	84.98			

การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านอายุ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.74

ตาราง 4.18 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านอาชีพ โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. ข้าราชการ	92	23
2. พนักงานบริษัท	191	47.8
3. ธุรกิจส่วนตัว	54	13.5
4. อื่น ๆ (ระบุ)	63	15.7

ตาราง 4.19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.13	0.38	1.77	0.15
ภายในกลุ่ม	396	83.85	0.21		
รวม	399	84.98			

การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัด
ชลบุรี ด้านอาชีพ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.15 แสดงว่าอาชีพของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีผลทำให้
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.20 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา
จังหวัดชลบุรี ด้านสถานภาพการสมรส โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. โสด	199	49.8
2. สมรส	140	35.0
3. หม้าย/หย่าร้าง	61	15.2

ตาราง 4.21 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.27	0.64	3.08	0.51
ภายในกลุ่ม	397	83.71	0.21		
รวม	399	84.98			

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัด
ชลบุรี ด้านด้านสถานภาพการสมรส พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.51 แสดงว่าด้านสถานภาพการสมรส
ของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.22 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา
จังหวัดชลบุรี ด้านรายได้ โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. 10,000-15,000 บาท	56	14.0
2. 15,001-20,000 บาท	146	36.5
3. 20,001-25,000 บาท	56	14.0
4. มากกว่า 25,001 บาท	142	35.5

ตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว
ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.90	0.37	1.71	0.16
ภายในกลุ่ม	396	83.87	0.22		
รวม	399	84.98			

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัด
ชลบุรี ด้านด้านรายได้ พบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.16 แสดงว่าด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีผล
ทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.24 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านระดับการศึกษา โดยรวม

ระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	93	23.3
2. ปริญญาตรี	216	54.0
3. สูงกว่าปริญญาตรี	91	22.7

ตาราง 4.25 ตารางผลวิเคราะห์ความแปรปรวน พฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	0.89	0.41
ภายในกลุ่ม	397	84.60	0.21		
รวม	399	84.98			

การเปรียบเทียบพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ด้านระดับการศึกษาพบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.41 แสดงว่าด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

1. ควรมีการเพิ่มสนามกีฬาให้มากขึ้นตามสถานที่ท่องเที่ยว
2. ควรมีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้หนาแน่นมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยว ในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 คน ซึ่งตัวอย่างที่ได้นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้เลือกเป็นการวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาอย่างสมบูรณ์โดยแบ่งประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งตามจำนวนอายุจากมากไปน้อย อันดับมากที่สุดคืออายุในช่วง 30-39 ปี มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา อายุในช่วง 20-29 ปี มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาอายุในช่วง 40-49 ปี มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และอายุในช่วง 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งตามอาชีพ อันดับมากที่สุดคือพนักงานบริษัท จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือข้าราชการ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคืออื่น ๆ (ระบุ) จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งตามสถานภาพการสมรส อันดับมากที่สุดคือ โสด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือสมรส จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งตามรายได้เฉลี่ย อันดับมากที่สุดคือ 15,001-20,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ มากกว่า 25,001 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ 10,000-15,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ 20,001-25,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งตามระดับการศึกษา อันดับมากที่สุดคือปริญญาตรี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความคิดเห็นของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.94) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.18) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.16) อยู่ในระดับมาก และด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.08) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา คือ ระหว่างเพศ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-test) และระหว่างอายุ อาชีพ สถานภาพการสมรส รายได้เฉลี่ย และระดับการศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) (One way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) พบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างเพศมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน โดยคะแนนแนวโน้มค่าเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของเพศชายแตกต่างจากเพศหญิงที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างอายุมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.74

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างอาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.15

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างสถานภาพการสมรสมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.51

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างรายได้เฉลี่ยมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.16

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.41

อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถอภิปรายแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคต ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬา สุขภาพร่างกาย การพักผ่อน สร้างกิจกรรมให้กับครอบครัว การเจรจาธุรกิจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสังคมและเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งการได้เปลี่ยนบรรยากาศจากการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณมา วงษ์วานิช (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา สถานที่ที่จะไปต้องเป็นสิ่งที่ดีดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว หากประเทศใดที่มีทัศนียภาพหรือภูมิประเทศ หลากแบบ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬา ประเทศเหล่านั้นมักจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวจะพากันไปท่องเที่ยว พร้อมกับการรับบรรยากาศที่สดชื่น ส่งผลต่อสุขภาพที่ดีด้วย

ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ บรรลุคุณภาพ มีวุฒิภาวะ และมีความสามารถในการทำกิจกรรมทางการกีฬา เช่น การหาข้อมูลการท่องเที่ยวและกีฬา แผนที่ในการเดินทางท่องเที่ยว ทราบสภาพดิน ฟ้า อากาศ มีความสดชื่น สบายใจ มีความสุขกับการเดินทางท่องเที่ยว และมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kraus (2001) กล่าวว่า ในขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น

ประกอบไปด้วย เวลาว่าง กีฬา และการท่องเที่ยวซึ่งอยู่บนแนวคิดที่มีความสัมพันธ์ เวลาว่างนั้นเป็น ความหมายกว้าง ๆ โดยถือเป็นส่วนของเวลาของแต่ละบุคคลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการทำงาน หรือความรับผิดชอบต่อการทำงาน รวมไปถึงภาวะผูกพันอื่น ๆ ที่เป็นรูปแบบของการ บำรุงรักษาหรือการดูแลตนเอง เวลาว่างนั้นหมายรวมถึงการมี เสรีภาพ และมีทางเลือกในหลาย ๆ วิธี แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าในตนเอง ทำให้เกิดความผ่อนคลายหรือมีความสุข และต้องเป็นการเข้าร่วมหรือเลือกกิจกรรมโดยสมัครใจ

ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ โอกาสต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวย ต่อการเลือกทำกิจกรรม เช่น วิ่ง แข่งรถ กอล์ฟ ฟุตบอล และกีฬาทางน้ำ เพื่อตอบสนองความต้องการ ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงที่พักที่ครบวงจร อาหาร เครื่องดื่ม นวดสปา สถานบันเทิง ของที่ระลึก และการให้บริการ ได้ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีสุขภาพที่ดี และได้รับประสบการณ์ที่แปลก ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ McIntosh; & Goeldner (2002) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามความถนัดความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น วิ่งมาราธอน กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สกีนํ้า กระดานโต้คลื่น และสกีน้ำ เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นทำให้มีคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยที่ประชาชน ในท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ สิ่งนี้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต่างก็คาดหวังที่จะได้รับตามความต้องการ ความพร้อมในการให้บริการทางการกีฬา พื้นที่ กิจกรรม ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นความ ต้องการอย่างหนึ่ง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความอยากรู้อยากเห็นในด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยว เพื่อพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลาย การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาไปยังสถานที่ต่าง ๆ การเดินทางเพื่อสำรวจ ค้นคว้า การศึกษา เปรียบเสมือนการทัศน ศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ กระบวนการเลือก ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือก ที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทาง ที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวหมายถึงปฏิกิริยาของนักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ในการ ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ การวางแผน กำหนดการเดินทางที่ชัดเจน บอกเวลา สถานที่ ตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปาริฉัตร อิงจะนิล (2554) กล่าวว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเดินทางและกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายเป็นการนำทรัพยากรด้านต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของมวลมนุษยซึ่งส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศ การเดินทางไปให้ถึงจุดหมาย ปลายทาง ตามที่นักท่องเที่ยวตั้งใจไว้ โดยวิธีใดวิธีหนึ่งคือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การเดินทาง ท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพโดยวิธีใดนั้น ๆ จะต้องสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางทั้งสภาพ

ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง และระบบเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัยไปถึงจุดหมายปลายทาง ด้วยความเรียบร้อย

ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา องค์ความรู้ที่ได้คือ ผลจากการกระทำอาจส่งผลตามที่คาดหมายไว้หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหมาย มีผลกระทบทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวเสียความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลิศพร ภาระสกุล (2559) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคลซึ่งมีเหตุผล สามารถอธิบายได้ รวมถึง การค้นหาข้อมูลและการประเมินข้อมูลในกระบวนการตัดสินใจ โดยมีการจำกัดข้อมูลที่รับรู้และเริ่มจากความคิดกว้าง ๆ แล้วค่อยจัดระเบียบความคิดให้แคบเข้ามา จากนั้นจะพิจารณาความชอบหรือไม่ชอบตัวเลือก

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ทุกด้านอยู่ในระดับมากประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้คือ

ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมาก พบว่า ระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับการเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา เนื่องจากชลบุรีมีสถานที่ออกกำลังกายจำนวนมาก อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามสามารถเปลี่ยนบรรยากาศ ชมวิวทัศนียภาพที่สวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ ภูมิบ่อพลับ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัย พบว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างรวดเร็วในกลุ่มนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยได้รับอิทธิพลเรื่องความสนใจการดูแลสุขภาพ และการให้ความสำคัญในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งด้านธรรมชาติ ประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและการค้าชายแดน

ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับมาก พบว่าระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับความพร้อมในการทำกิจกรรมทางการกีฬา ความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้ และมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อที่จะหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรินทร์ นทีรัตน์กำจาย (2558) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมและส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวร่วมเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อน มีความพร้อมในการทำกิจกรรมทางการกีฬา มาเที่ยวเพราะอยากพักผ่อนหย่อนใจ มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล มีความสนใจเล่นกีฬา และรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองพัทยาจากอินเทอร์เน็ต

ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับมาก พบว่าระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับการเลือกเล่นกิจกรรมกีฬาที่มีหลากหลายชนิดกีฬา และสามารถเลือกเล่นกีฬาทั้งเดี่ยวและกีฬากลุ่ม และกิจกรรมกีฬาทางน้ำ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พลวิชัย; และ ปรีดา โพธิ์ทอง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการ ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของประเทศ (มูลค่าทางเศรษฐกิจ) จากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 รายการ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังกล่าวข้างต้นยังก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มโดยอ้อมจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ เป็นการประชาสัมพันธ์จังหวัดที่ทำการจัดการแข่งขันกีฬา และทำให้ประเทศไทยเรามีชื่อเสียง ภาพลักษณ์สามารถจัดงานได้ในระดับนานาชาติ นักกีฬาและผู้ชม มีความสุข จากการแข่งขันกีฬา รวมทั้งการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลายในครั้ง นี้ ธุรกิจในจังหวัดที่จัดการแข่งขัน ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว และที่สำคัญตัวนักกีฬาได้พัฒนาฝีมือ

ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับมาก พบว่าระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย ที่พักมีความสะอาดสบาย มีราคาหลากหลายเพียงพอต่อความต้องการ มีที่สำหรับการเล่นกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา วรพันธุ์; และ จินนพัช ปทุมพร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภออุบลรัตน์ มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับที่ดี มีความสวยงามของธรรมชาติ มีพฤติกรรมและแรงจูงใจ ต่อความสนุกสนานบันเทิงใจ สร้างมิตรภาพ หลีกหนีความวุ่นวาย สามารถเข้าถึงได้ง่ายเพียงพอต่อความต้องการ

ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับมาก พบว่าระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับการมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว ความปลอดภัย ความสะดวก การมีบริการเสริมอื่น ๆ การได้มิตรภาพที่ดี สังคม และความเป็นส่วนตัว มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ สีดาเพ็ง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม ผลการวิจัย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม โดยต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ด้วยการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยว มีระบบความปลอดภัย ภายหลังจากนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวไปใช้พบว่า ชุมชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในภาพรวมว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือมีสภาพดีขึ้น

ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมาก พบว่า ระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับเป้าหมายที่ชัดเจนในการเดินทางท่องเที่ยว การจองที่พัก โรงแรม การวางแผนกำหนดการ ความชัดเจนของช่วงระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลพิชญ์ โภโคยอุดม (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Emergence of Sport Event Tourism Destination in Briram ผลการวิจัย พบว่า เพื่อความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดซึ่งประกอบด้วย สิ่งดึงดูดในแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และบริการเสริมในแหล่งท่องเที่ยว แนวทางซึ่งผู้วางแผนและผู้ได้รับผลประโยชน์จำเป็นต้องพิจารณาถึงการวางแผนระยะยาว การสนับสนุนให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม และการกระตุ้นความตระหนักถึงความรับผิดชอบของ

นักท่องเที่ยว ข้อเสนอสำหรับงานวิจัยในอนาคตจะถูกเชื่อมโยงไปถึงการสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับมาก พบว่าระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา ได้ให้ความสนใจกับการเกิดปัญหาอาชญากรรม ระบบความปลอดภัย ความกลัวต่อสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง ความไม่ซื่อสัตย์ต่อลูกค้าของสถานที่ท่องเที่ยว และความหวาดกลัวในภัยพิบัติธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชระ เชียงกุล (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์นั้น ควรทำการปรับปรุง ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีมารยาท อธิยาศัยและบุคลิกภาพที่ดีในการให้บริการ และมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมโอกาสการจ้างงานให้เกิดความเท่าเทียมกัน ทั้งสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ รวมถึงมุ่งส่งเสริมผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร และความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้ทางจังหวัดฯ ควรเพิ่มด้านความหลากหลายของแพ็คเกจจอร์นทางการท่องเที่ยวที่จัดจำหน่ายรวมถึงช่องทางการสื่อสารข้อมูล ทางการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ก่อนการเดินทาง เช่น รายงานสถานการณ์ความสงบ ด้านสุขอนามัย ด้านข้อควรระวัง และความปลอดภัยภัยพิบัติต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศมีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน โดยคะแนนแนวโน้มค่าเฉลี่ยต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาของเพศชายแตกต่างจากเพศหญิง

อายุมีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกัน

อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกัน

สถานภาพการสมรสมีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยมีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาในทุกด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬาไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามเพศ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากกระบวนการที่เรียกว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สอดคล้องกับแนวคิดของ Lin Lee; Yeh Lee; & Wong (2014) พบว่า เพศมีส่วนกำหนดแรงจูงใจและการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เพศหญิงจะมีความลังเลและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางและสถานที่พักมากกว่าเพศชาย สำหรับการเลือกซื้อบริการการท่องเที่ยว เพศหญิงจะพิจารณาซื้ออย่างรอบคอบและใช้เวลาตัดสินใจมากกว่าเพศชาย โดยที่เพศหญิงจะเลือกจุดหมายที่คุ้มค่าและคุ้มค่าคุ้มที่จะเดินทางไปมากกว่าเพศชาย

จำแนกตามอายุ อาชีพ สถานภาพการสมรส รายได้เฉลี่ย และระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่แตกต่างกัน เนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาค่อนข้างมีเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ชัดเจน นั่นคือมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคตที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้านกีฬาตามเป้าหมายของตนเอง เช่น นักท่องเที่ยวที่มาร่วมมาราธอนริมหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ต้องการออกกำลังกาย ต้องการรางวัล โดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความแข็งแรงทางด้านร่างกาย และสามารถคว้ารางวัล พร้อมทั้งวิ่งในสถานที่ที่ตัวเองเลือกไว้ ดังนั้นปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ในด้านที่กล่าวมาถึงแม้จะมีความแตกต่าง แต่เมื่อทุกคนที่ต้องการมาท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเป้าหมายในการท่องเที่ยวที่ชัดเจนจึงส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่ได้มีความแตกต่างกันเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ นรินทร์สิริ เชียงพันธ์ (2560) พบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงกมล บุญทวีทรัพย์ (2555) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังในการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งรวี คล้ายสุวรรณ (2554) ที่พบว่า อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา และผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่องค์กรต่าง ๆ ที่มีความสนใจสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ ต่อไป
2. ควรนำพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อเป็นตัวช่วยในการพัฒนาดึงดูดการเดินทางของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพในส่วนการสัมภาษณ์ หรือจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อร่วมกันค้นหาว่า มีปัจจัยเชิงสาเหตุ หรือพฤติกรรมใดอีกบ้าง

2. ควรเพิ่มวิธีในการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักท่องเที่ยวงานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น และควรมีการสัมภาษณ์กับนักท่องเที่ยวทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แตกต่าง และสามารถนำมาเปรียบเทียบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวงานวิจัยในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ให้มากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาผลกระทบ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อาจจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อจะสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปเปรียบเทียบและประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิกา วรพันธุ์; และ จินณพัช ปทุมพร. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น. คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- _____. (2560). ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2561, จาก www.google.com/search.
- กิตติศักดิ์ ศรีวรรณ; วรชมน วงศ์สามศรี; และ หิรัญญา กลางนุรักษ์. (2552). แนวทางพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของหาดแฉวง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุลพิชญ์ โภโคยอุดม. (2557). The Emergence of Sport Event Tourism Destination in Bhiram. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ. 15(3).
- ณัฐริกา ปานมาศ. (2561). ความพึงพอใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารเชิงกลยุทธ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ดวงกมล บุญทวีทรัพย์. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยว) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนวรรณ พลวิชัย; และ ปรีดา โพธิ์ทอง. (2561). การวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: วี อินเทอร์เน็ต พรินท์.
- นรินทร์สิริ เชียงพันธ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพศหญิงชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ). คณะการจัดการการท่องเที่ยว. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิमित ชุ่นสั้น; วิวัฒน์ แซ่หลี่; และ อ่ำพร วิริยโกศล. (2555, ธันวาคม). พฤติกรรมและปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา : ผู้เข้าชมและนักท่องเที่ยว. *Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University*. 7(2): 35.
- นิตา ชัชกุล. (2550). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นุชจรินทร์ นีรัตน์กำจาย. (2558). **พฤติกรรมและส่วนประสมการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวไทยในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป). สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- _____. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ปาริฉัตร อัจจะนิล. (2554). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบตลาดเก่า กรณีศึกษาตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2547). **ศูนย์เครือข่ายความรู้วัฒนธรรม: BUUKNOWLEDGE CENTER OF CULTURE**. ชลบุรี: สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม.
- รุ่งรวี คล้ายสุวรรณ. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชลบุรี**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เลิศพร ภาரசกุล. (2559). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพงษ์ ภูมิบ่อพลับ. (2561, พฤษภาคม-สิงหาคม). การท่องเที่ยวเชิงกีฬาโอกาสสำหรับจังหวัดชายแดนใต้. *Veridian E-Journal Silpakorn University*. 11(2): 1793-1807
- วรรณ วรชัชวานิช. (2546). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชร เขียงกุล. (2558). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ). คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วัชร เขียงกุล. (2560, พฤษภาคม). การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของปัจจัยที่ควรพิจารณาด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์. *Dusit Thani College Journal*. 11(Special): 124-136
- วิทยา อินทร์พงษ์พันธ์; และ ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2562). **พัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย**. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศกัต์ชัย พัทธ์ชัยวงศ์. (ม.ป.ป.). **กีฬากับการท่องเที่ยว**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2560, จาก lib.dtc.ac.th/article/tourism/0031.pdf.
- ศุภณัฐ ชูศิลป์ทอง. (2557). **ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของแฟนคลับฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2557). **นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมบัติ กาณจนกิจ. (2554). **Sport Tourism and Sport Industry in Thailand: Consumer Behavior.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรรพชญ ภูมรินทร์; และ อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย. (2560). การวิเคราะห์แบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย. **วารสารการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ.** 13(1): 99.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564.** กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สุรัชย์ คันธวณิช. (2552). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของบริษัทแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่.** เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรรัตน์ เตชาทวีวรรณ. (2545). **เอกสารประกอบการสอน พฤติกรรมนักท่องเที่ยว.** ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อานนท์ สีดาเพ็ง. (2559). **รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการใช้การประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม.** ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา). คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุษณีย์ ศรีภูมิ. (2544). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในเขตรัฐนอร์ทเวสต์เท็กซัส.** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Burke, A.; & Resnick. (1999). **Communication and Development: A Practical Guide.** London: Development Division Department for International Development.
- Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques.** New York: John Wiley & Sons. Inc.
- Girish P.; & Elsa G. (2014). In: **Sport marketing quarterly.**
- Hall, C. M.; & Weiler, B. (1992). **Adventure, Sport and Health Tourism.** London: Belhaven Press.
- Hinch, T.; & Higham, J. E. S. (2004). **Sport Tourism Development.** Clevedon, Buffalo: Channel View Publications.
- Kostas, A.; & Kyriaki. K. (2014, 23 September). **Marketing Sport Event Tourism: Sport Tourist Behaviors and Destination Provisions.** Sport Marketing Quarterly. 125-126.
- Kraus, R. G. (2001). **Recreation and leisure in modern society.** 6th ed. Toronto: Jones and Barlett Publishers.
- Leiper, N. (1990). Tourist attraction systems. **Annals of Tourism Research.** 77(3): 367-384.

- Lin, T.W.; Lee, A.S.; Yeh, Y.H.; & Wong, K.T. (2014). Towards an understanding of the behavioral intention to use a web site. **International Journal of Information Management**.
- Maier, J.; & Weber, W. (1993). Sport Tourism in Local and Regional Planning. **Tourism Recreation Research**. 18(2): 33-43.
- McIntosh, R. W.; & Goelner, C. R. (2002). **Tourism: Principles, Practices, Philosophies**. 7rd ed. New York: Wiley.
- McPherson, B. C.; Curtis, J. E.; & Loy, J. W. (1989). **The social significance of sport: An introduction to the sociology of sport**. Champaign: Human Kinetics.
- Mill, R.; & Morrison, A. M. (1992). **The Tourism System.: and Introductory Text**. New Jersey: Prince-Hall Intentional Inc.
- Murphy, P. E. (1985). **Tourism: A community approach**. New York: Methuen.
- Nunnally, J. C. (1987). **Psychometric theory**. New York, NY: McGraw-Hill.
- Robinson, T.; & Gammon, S. (2004). A question of primary and secondary motives: Revisiting and applying the sport tourism framework. **Journal of Sport Tourism**. 9(3): 221-233.
- Standeven, J.; & De Knop, P. (1999). **Sport Tourism**. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Swarbrooke, J.; & Horner, S. (1999). **Consumer behaviour in tourism**. Oxford, ButterworthHeinenmann.
- Weed, M.; & Bull, C. (1997). **Influences on Sport-Tourism Relations in Britain: The Effects of Government Policy**. London: Tourism and Recreation Research.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ IP PHONE ๑๙๓๑๐

ที่ ศศ ๑๙๐๔/๒๑๙๗

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สดสี สุทธิศักดิ์

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ พันพโยชน์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้ทำวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิญา สิงห์กรวย ประธานที่ปรึกษา ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของนักศึกษา ครังนี้

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านใน ครังนี้ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตชลบุรี

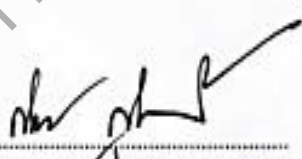
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบตอบรับ

ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

ตามที่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ ได้เชิญข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สดี สุทธิศักดิ์ ตามหนังสือเชิญที่ กก ๐๕๐๗/ว๑๗๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย ของ นางสาวอมรรัตน์ พันพโยชน์ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี รหัส M๖๐๐๓๑๒๐๑๑๔ ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี” ข้าพเจ้ามีความยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว

ลงชื่อ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สดี สุทธิศักดิ์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

วันที่ ๒ / เม / ๖๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ IP PHONE ๑๔๑๓๐

ที่ ศส.๑๙๐๕/ว.๑๔๗ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน

เนื่องด้วย นางสาวอมรรักษ์ พันพัคฆ์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้ทำวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมกาท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิพย์ สิงห์क्रम ประธานที่ปรึกษา ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของนักศึกษา ครั้งนี้

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตชลบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย

แบบตอบรับ

ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

ตามที่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ ได้เชิญข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน ตามหนังสือเชิญที่ ศศ ๓๙๐๕/ว๓๗๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของ นางสาวอมรรัตน์ ทิมพยัคฆ์ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี รหัส M๒๐๐๓๒๐๐๐๖๓ ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" ข้าพเจ้ามีความยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

วันที่ ๕ / ๒๕ / ๖๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ IP PHONE ๓๔๓๓๐

ที่ ศศ ๓๙๐๘/ ๑๔๙๗

วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิกร ยาสมร

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ พันพโยชน์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ได้ทำวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิยา สิงห์क्रम ปวงสถานที่ปรึกษา ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของนักศึกษา ครั้งนี้

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตชลบุรี

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบตอบรับ

ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

ตามที่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ ได้เชิญข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิกร ยาสมร ตามหนังสือเชิญที่ ศศ ๑๔๐๕/ว๑๓๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของ นางสาวอมรรัตน์ พันพยอม นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี รหัส M๖๐๐๓๓๒๐๑๑๔ ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" ข้าพเจ้ามีความยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิกร ยาสมร)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

วันที่ 5 / ๒.๕. / ๖๒

ที่ กก ๐๕๐๘/๓๖๕

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
ท่าอากาศยานเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

ที่ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อจังหวัดชลบุรีและเก็บค่าธรรมเนียมการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ พันทยัศม์ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ รหัส M๖๐๐๓๒๐๑๐๑๑ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี" โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมทิพย์ สิงห์คราม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี คณะศิลปศาสตร์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อจังหวัดชลบุรีและเก็บค่าธรรมเนียมการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากงานมหกรรมการแข่งขันกีฬา เช่น การวิ่งมาราธอน การแข่งขันรถยนต์ทางเรียบ บางแสน สตรีท เซอร์กิต การแข่งขันฟุตบอลลีก และการแข่งขันกีฬาทางน้ำ เป็นต้น กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย สถาบันการพลศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษา ได้ขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายปริษา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตชลบุรี
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
คณะศิลปศาสตร์
โทร. ๐ ๓๘๐๕ ๔๓๕๖ ต่อ ๕๔๓
โทรสาร ๐ ๓๘๐๕ ๔๓๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
ของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์สถาบันการพลศึกษา

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันการพลศึกษา
Institute of Physical Education Research Ethics Committee
333 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000 โทร 038-054228

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันการพลศึกษา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

เลขที่โครงการวิจัย : 100/ 2562

ชื่อนักศึกษา : นางสาวอมรรัตน์ พันพยัคฆ์ รหัสประจำตัว : M60031201014

หลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา : การบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะ : ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ : วิทยาเขตชลบุรี

วิธีทบทวน : แบบเร็ว (Expedited)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือ ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินการโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

ลงนาม.....

(ดร.นายแพทย์เกษม ไข่มุกด์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 28 มิถุนายน 2562

วันหมดอายุ : 28 มิถุนายน 2563

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงร่างการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร ใบยินยอม (และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัยหรือใบโฆษณาถ้ามี) แบบสัมภาษณ์ และหรือแบบสอบถาม เฉพาะที่มีตราประทับของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เท่านั้น
3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใดๆ ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs)
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการ ร้องขอ
5. หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในกำหนด ผู้วิจัยต้องยื่นขออนุมัติใหม่ก่อน อย่างน้อย 1 เดือน
6. หากผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าหลังใบรับรองหมดอายุ และยังไม่ได้รับรองฉบับใหม่ ผู้วิจัยจะต้องหยุดดำเนินการวิจัยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับอาสาสมัครใหม่ นับตั้งแต่หลังวันใบรับรองหมดอายุจนกว่าจะได้รับใบรับรองฉบับใหม่
7. หากการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยจะต้องแจ้งปิดโครงการตามแบบฟอร์มของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

* รายชื่อของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ชื่อและตำแหน่ง) ที่เข้าร่วมประชุม ณ วันที่พิจารณารับรองโครงการวิจัย (หากร้องขอล่วงหน้า)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. ระหว่าง 20-29 ปี () 2. ระหว่าง 30-39 ปี
() 3. ระหว่าง 40-49 ปี () 4. ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

- () 1. ข้าราชการ () 2. พนักงานบริษัท
() 3. ธุรกิจส่วนตัว () 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

4. สถานภาพการสมรส

- () 1. โสด () 2. สมรส
() 3. หม้าย/หย่าร้าง

5. รายได้เฉลี่ย

- () 1. 10,000-15,000 บาท () 2. 15,001-20,000 บาท
() 3. 20,001-25,000 บาท () 4. มากกว่า 25,001 บาท

6. ระดับการศึกษา

- () 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี () 2. ปริญญาตรี
() 3. สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของท่านว่า อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียว ซึ่งระดับความสำคัญที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรีแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ โดยกำหนดให้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
1. เสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง					
2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาตามสถานที่ต่าง ๆ					
3. ชมการแข่งขันกีฬา					
4. พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา					
5. สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว					
6. พักผ่อน คลายเครียด จากการทำงาน					
7. เปลี่ยนบรรยากาศ ชมทิวทัศน์ที่สวยงาม					
8. เจริญธุรกิจ หรือติดตามดูแลลูกค้า					
9. สร้างความสัมพันธ์กับสังคม และเพื่อนร่วมงาน					
ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
10. พร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ					
11. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
12. สภาพภูมิอากาศ					
13. แผนที่ในการเดินทาง					
14. ความพร้อมในการทำกิจกรรมทางการกีฬา					
15. มีความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้					

ประเด็นคำถาม	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
16. กิจกรรมการวิ่งมาราธอน					
17. กิจกรรมการแข่งขันรถ					
18. กิจกรรมกีฬาพลาทอล์ฟ					
19. กิจกรรมกีฬาฟุตบอล					
20. กิจกรรมกีฬาทางน้ำ เช่น ฟลายบอร์ด ไคท์เซิร์ฟ พายเรือคายัค เป็นต้น					
21. ท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาหลากหลายชนิดกีฬา					
22. ท่านมีโอกาสเลือกเล่นกีฬาทั้งเดี่ยวและกีฬากลุ่ม					
ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
23. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว					
24. ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว					
25. ความสะดวกสบาย สะอาด สำหรับการเล่นกีฬา					
26. สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย					
27. ที่พักมีความสะดวกสบาย มีราคาหลากหลายเพียงพอ กับความต้องการ					
28. กีฬามีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกีฬากลุ่มให้เล่น					
29. สถานที่เล่นกิจกรรมกีฬามีหน่วยรักษาพยาบาลสามารถ รักษาได้ทันทั่วทั้งที่หากเกิดกรณีฉุกเฉิน					
ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
30. ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
31. ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
32. ความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ และที่จอดรถมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
33. การมีกิจกรรมกีฬาและชนิดกีฬาหลากหลายมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
34. การมีบริการเสริมอื่น ๆ เช่น อาหารฟรี เครื่องดื่มฟรี นวดสปาฟรี เป็นต้น มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					

ประเด็นคำถาม	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
35. ความเป็นส่วนตัวมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
36. การมีสุขภาพที่ดีมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
37. การได้มีรูปภาพที่ดี สังคม และเครือข่ายมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของท่าน					
ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
38. การวางแผนกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน					
39. ความชัดเจนของช่วงระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม					
40. เป้าหมายที่ชัดเจนในการเดินทางท่องเที่ยว					
41. การจองที่พัก โรงแรม					
42. ความถี่ในการท่องเที่ยวในแต่ละปี					
ด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
43. ความกลัวต่อสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว					
44. การเกิดปัญหาอาชญากรรมในแหล่งท่องเที่ยว					
45. ระบบความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว					
46. ความไม่ซื่อสัตย์ต่อลูกค้าของสถานที่ท่องเที่ยว					
47. ความหวาดกลัวในภัยพิบัติธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านผู้ที่ตอบแบบสอบถามที่กรุณาเสียสละเวลาเพื่อการศึกษาครั้งนี้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวอมรรัตน์ พันพยัคฆ์
วัน เดือน ปีเกิด	18 กันยายน 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน	333 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	นักวิชาการเงินและบัญชี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ประวัติการศึกษา	2559 ศศ.บ. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม 2564 บธ.ม. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ